

7. ሥርዓተ ነጥብ

7.1 በጣም ተፈላጊ የሆኑ ነጥቦች

7.1.1 ሁለት ነጥብ

7.1.2 ነጠላ ሠረዝ

7.2 የነጠላ ሠረዝ አገልግሎት

7.2.1 የሚዘረዘሩ ነገሮችን መለየት

7.2.2 ጥገኛ ሐረጎችን መለየት

7.2.3 ተጣማሪን መለየት

7.3 ድርብ ሠረዝ

7.3.1 ድርብ ዐረፍተ ነገርን መለየት

7.3.2 ድርብርብ ዐረፍተ ነገርን መለየት

7.4 አራት ነጥብ

7.5 የቃል አጋኖ ምልክት ! ተአምርተ አንክር

6.6 የጥያቄ ምልክት

7.7 ተአምርተ ጥቅስ

7.8 ነጠብጣብ

7.10 ሲቃ

10.10.10

ንቁነት

ሰዎች ጽሑፎች ውስጥ

ውይይት ፡ ይህ ግን እውነት አይደለም ፡

ቼ የተወሰዱት አፋቸውን ሳማርያ ከፈቱ

ጥ መሆኑን ለማስገንዘብ እንወዳለን ፡



# መ ግ ቢ ያ

በ1962 ዓ.ም. በተምህርት መገናኛ ዘዴዎች ድርጅት ጥያቄ መሠረት ለ11ኛ ክፍል በፊደሉ ያመጣርኛ ተምህርት አቅርቦት ነበር ። ተምህርቱን ባቀረብንበት ጊዜ ዋና ዓላማችን በተለይ የ11ኛ ክፍል በጠቅላላውም የ2ኛ ደረጃ ተማሪዎች ሲጽፉ የሚያደርጓቸውን ዋና ዋና የስህተት ዓይነቶች ለመጠቀምና እነዚህ ስህተቶች የሚወገዱባቸውን መንገዶች ለመመልከት ነበር ። ጳላግን ፡ አብዛኞቹ ስህተቶች በየኒቨርሲቲ ተማሪዎች ድርሰቶችና እንዲሁም ባንዳንድ ጋዜጦችና መጻሕፍት ውስጥ እየተደጋገመ መከሰታቸውን ስላጤን ፡ ተምህርቱን ለ2ኛ ደረጃ ተማሪዎች ብቻ ሳይሆን ጥሩ የመጻፍ ልምድ ለሌለው ለማንኛውም ሰው ሊረዳ እንደሚችል በመመን ጥቂት ሰሩ አድርገን በመጽሐፍ መልክ አቅርብነዋል ።

አንዳንዶቹ ስህተቶች ከጥንቃቄ ጉድለት የተነሣ ሊደርሱ የሚችሉ ናቸው ። ብዙዎቹ ግን ፡ ስህተትነታቸው ልብ ካለመደረጉ የተነሣ ባንዳንድ ጸሐፊዎች ዘንድ በጣም ተለምደው ሥር ሰደዋል ።

አንዳንድ አንባቢዎች ፡ ስህተቶቹን ሲመለከቱ ምናልባት አመጣርኛን በ2ኛ ቋንቋነት ከሚናገሩ ሰዎች ጽሑፎች ውስጥ የተለቀሙ ይመስሏቸው ይሆናል ። ይህ ግን እውነት አይደለም ፡ እንዲያውም አብዛኞቹ የተወሰዱት አፋቸውን ባመጣርኛ ከፈቱ ሰዎች ድርሰቶች ውስጥ መሆኑን ለማስገንዘብ እንወዳለን ።



ሆኖም ለዓላማችን ተገቢ ስላልሆነ ፡ የጽሐፊዎቹን ስም ለመግለጽ አልፈለግንም ።

መጽሐፉ በሁለት ዋና ዋና ክፍሎች ልትመደብ ትችላለች። የመጀመሪያው ክፍል ከምዕራፍ 1 እስከ ምዕራፍ 4 መጨረሻ ድረስ ያለው ነው። በዚህ ክፍል ከስሕተቶቹ ጋር ቀጥታ ግንኙነት ያላቸው የሰዎች ሕጎች ተዘርዝረዋል።

በየምዕራፉ መጨረሻ ላይ አንባቢው እንዲያረማቸው የቀረቡ የስሕተት ምሳሌዎች ይገኛሉ። ሁለተኛው ክፍል ከምዕራፍ አምስት ጀምሮ እስከ መጽሐፉ መጨረሻ ድረስ ያለው ገለጻ ነው። በዚህ ክፍል የተለያዩ ምሳሌዎች በማቅረብ በጠቅላላ ስለድርሰት አጻጻፍ አንዳንድ ዘዴዎች ለማቅረብ ተሞክሯል።

ጥሩ ድርሰት ለመጻፍ ከመምህራን የሚሰጡ ምክሮችን መረዳት ብቻ በቂ አይደለም። አስቀድሞ የመጻፍ ፍላጎት እንዲኖር ያሻል። ዕውቀትንም ለማዳበር ብዙ ማንበብ በጣም ያስፈልጋል።

ለመጻፍ የሚፈልግ ሰው ዓላማ ሊኖረው ይገባል። ዓላማው አንባቢን ለማዘናናት ወይም አንድ ነገር ለማስረዳት ሊሆን ይችላል። ለማዘናናትም ሆነ ለማስረዳት ጽሑፉ በቋንቋ ጥራትና በሐሳብ አደራደር ስልት አንባቢን የሚያስደስትና የሚማርክ መሆን አለበት። እንዲህ ካልሆነ ለአንባቢ የሚደግፍ ምና የሚያሰለች ብጤ ይሆንና ሳይነበብ ይቀራል።

ለምሳሌ ፡ ከዚህ ቀጥሎ ያለውን ካንድ ጋዜጣ የተገለበጠ ጽሑፍ እንመልከት።

ጥንት በአዕምሮ ጥናት እየተገኘ ትሠራበት የነበረው የልምምድ ትምህርት ዛሬ በማንበብና በመጻፍ በሚገኘው የዕውቀት ደረጃ ጋር እያስተካከለች ፡ ከዘመናዊ የዕውቀት ወቅት ጋር ተባብራ ለመሥራትና በመሥራት ብዙ የጥበብ ሰዎች ያመሰግናታል።



ከፍ ብለን እንደ ተመለከትነው ፡ ሰው ቀኞች ከሰው ልክ  
ብዛታቸው አያንስም ብንል አያሳፍረንም ። የዓለም አንድነት  
ወይም ብልጫነት በግል ኑሮው ደርጅቶ ሰላምና በቂ ማስረጃው  
በበኩሉ ምስክር ሆኖ ለመገኘት የሚያበቃው ፡ አገሩን በልዩ ልዩ  
አቀዋም ሠርቶ ሲያስመሰግናት ‘ታላቋ ወይም ታላቂቷ አገር  
ይህች ናት’ የሚል ስመ ጥሩውን ስም ከሌላው ዓለም ስመ  
አጠራር ይበልጥ የስም ጌጥ ያሰጣታል ።

በእንደዚህ ያለ አጻጻፍ የቀረበን ድርሰት በማንበብ ጊዜ  
ውን ለማባከን የሚፈልግ ሰው ሰለማይኖር ፡ ጥቂት ማንበብ እንደ  
ጀመረ ጥሎት ጊዜ ወደማይጠፋበት ድርሰት ያልፋል ። ደራሲው  
አንድ መልእክት ለማስተላለፍ የፈለገ በመስልም ያጻጻፉ ድን  
መት አንባቢ እንዲያጣ ሊያደርገው እንደሚችል ያስተውላል ።

እነሆ እንግዲህ ፡ ይህቺ ትንሽ መጽሐፍ በመጠኑም ቢሆን  
ባንባቢ ዘንድ የሚጠላውና የሚወደደው ያጻጻፍ ዓይነት የቱ የቱ  
እንደሆነ ለማሳየት ስለምትሞክር ፡ የመጻፍ ፍላጎት ኖሮት ልምዱ  
ለሌለው ለማንኛውም ሰው ልትጠቀም ትችላለች የሚል እምነት  
አለን ።



# ምዕራፍ አንድ

## አጭር ሰዋስዋዊ መግለጫ

ተማሪዎችም ሆኑ ሌሎች ሰዎች ሲጽፉ በይበልጥ የሚሳሳቱት ዐረፍተ ነገር በማቀናበር ረገድ ጥንቃቄ ሲገባቸው ነው። ይህም ዐይነቱ ጉድለት ሰዋስዋዊ ስሕተት ይባላል። ስለዚህም በድርሰት ውስጥ ተደጋጋሚ ስሕተት የሚደረግባቸው የሰዋስው ክፍሎች በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ባጫጭሩ ተጠቁመዋል።

### 1. የስም ሞያ

ስም በዐረፍተ ነገር ውስጥ አምስት ዋና ዋና ሞያዎች አሉት።

እነሱም ፡

1. ባለቤት
2. ቀጥተኛ ተሳቢ
3. የመስተዋደድ ተገዥ
4. መመያ
5. ተጣማሪ ናቸው።

ከነዚህ ውስጥ ተማሪዎች በሚጽፉበት ጊዜ በይበልጥ ስሕተት የሚያደርጉት በመጀመሪያዎቹ ምስት የመያ ዐይነት



ቶች ላይ ስለሆነ ፡ ሐተታችን በዚህ ላይ ያተኩራል ።

ለምሳሌ ፡ የሚከተለውን የዐረፍተ ነገር ጉድለት እናስተውል ።

ም. 1 ወጣቶች በሚኖሩበት ጥበረተሰብ መካከል በሥራቸው ፡ ባለባበላቸው ፡ ባንጋገራቸው በጠቅላላው ባኗኗር ዘዴያቸው ከቀድሞው ትውልድ ጋር ለመግባባት በሚያደርጉት ብርቱ ጥረት ተቀባይ በማጣታቸው ችግራቸውን እያበረከተባቸው ሐዲል ።”

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ ችግራቸውን እያበረከተባቸው ሐዲል ለሚለው ሐረግ ባለቤቱ የቱ ነው ብለን ብንጠይቅ ከዐረፍተ ነገሩ ውስጥ መልስ አናገኝም ። በሌላ አባባል ችግራቸውን እያበረከተባቸው የሐዲው ማነው? ወይንም ምንድነው ብንል መልስ አናገኝም ። ይህን ዐረፍተ ነገር የጸፈው ተማሪ ግን ፡ ምናልባት... ተቀባይ በማጣታቸው የሚለው ሐረግ ባለቤት ይሆናል ብሎ ገምቶ ይሆናል ። ነገር ግን ፡ ይህ አድርጎ ላስተዋለው ሰው ይህ ሐረግ መስተዋድድ ስለ ወደቀበት ፡ የመስተዋድድ ተገዥ እንጂ ባለቤት ሊሆን አይችልም ። ስለዚህ ይህን ዐረፍተ ነገር በቀላሉ ለማቃናት የተፈለገ እንደሆነ ፡ በማጣታቸው በሚለው ቃል ላይ የወደቀውን መስተዋድድ “በ”ን ማንግታትና ተቀባይ ማጣታቸው የሚለውን ሐረግ የዐረፍተ ነገሩ ባለቤት ማድረግ ነው ። አለበለዚያም ሌላውን ሁሉ እንዳለ ትተን ችግራቸውን እያበረከተባቸው ሐዲል የሚለውን ሐረግ ችግራቸው እየበረከተባቸው ሐዲል ብሎ በማንበብ ተሳቦ የነበረውን ባለቤት



በማድረግ ዐረፍተ ነገሩን ማቃናት ይቻላል ። እንዲሁም ስናደርግ ፡ ተማሪው ቀጥተኛ ተሳቢ ያደረገውን ችግራቸውን “ን” ትተን ባለቤት ማድረጋችን ነው ። ስለዚህ የተስተካከለው ዐረፍተ ነገር በሁለቱም መንገድ እንደሚከተለው ይሆናል ።

ሀ. መስተዋድዱን በማስቀረት ፡— ወጣቶች በሚኖሩበት ኅብረተሰብ መካከል በሥራቸው ፡ ባለባበሳቸው ፡ ባነጋገራቸው በጠቅላላው ባኗኗር ዘዴያቸው ከቀድሞው ትውልድ ጋር ለመግባባት በሚያደርጉት ብርቱ ጥረት ተቀባይ ማጣታቸው ፡ ችግራቸውን እያበረከተባቸው ሔዷል ።

ለ. ቀጥተኛውን ተሳቢ ወደ ባለቤትነት ለውጦ  
ከግሡ ጋር እንዲስማማ በማድረግ ፡ ወጣቶች በሚኖሩበት ኅብረተሰብ መካከል በሥራቸው ፡ ባለባበሳቸው ፡ ባነጋገራቸው በጠቅላላው ባኗኗር ዘዴያቸው ከቀድሞው ትውልድ ጋር ለመግባባት በሚያደርጉት ብርቱ ጥረት ተቀባይ በማጣታቸው ችግራቸውን እያበረከተባቸው ሔዷል ።

ከዚህ በላይ ያየነው ምሳሌ የሚያብራራው ስም በሞያ ከግሡ ጋር ሳይስማማ ሲቀር ዐረፍተ ነገር እንዴት እንደሚዛባ ነው ።

ዐዋጅ ፡— ባማርኛ ቋንቋ ማንኛውም ዐረፍተ ነገር ባለቤትናማውሪያ ግሥ የግድ ሊኖረው ያስፈልጋል ። ከሁለቱ አንዱ የጐደለው ከሆነ ግን ዐረፍተ ነገር ሊሆን አይችልም ።

ከዚህ ቀጥለን ስለያንዳንዱ የስም ሞያ በዝርዝር እንነጋገር ።



## 1.1 ባለቤት

ባለቤት የምንለው የተጠቀሰውን ድርጊት የሚፈጽመውን ወይም እንዲፈጸም የሚያደርገውን ቃል ወይም ሐረግ ነው። በሌላ አነጋገር አድራጊ ወይም ድርጊት አስፈጻሚ ብለን ልንጠራው እንችላለን። በተጨማሪም አንዳንድ ሁኔታ የተከሰተበት ስም ወይም ሐረግ ባለቤት ይባላል።

ም. 2 ከበደ መጣ።

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ የመምጣትን ተግባር የፈጸመው ወይም አድራጊው ከበደ የሚለው ስም ነው። ስለዚህም ከበደ የግሡ የመጣ ባለቤት መሆኑ ነው።

ም. 3 አስተዳዳሪው ሠራተኛውን አስጠራው።

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ ደግሞ፡ አስተዳዳሪው የሚለው ድርጊት አስፈጻሚ በመሆኑ የግሡ ባለቤት ሆኗል።

ም. 4 ከበደ፡ አበበና ተፈራ ትናንት መጡ።

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ ሦስት ባለቤቶች አሉ። እነሱም ከበደ፡ አበበ፡ ተፈራ የተባሉት ስሞች ናቸው። በዚሁ ሁኔታ የአንድ ዐረፍተ ነገር ባለቤት መሆን የሚችለው አንድ ስም ብቻ መሆን እንደሌለበት ማስታወስ ያሻል። ይሁንና የባለቤት ሙያ ጉዳይ በዚህ ብቻ አያልቅም። ግሥ እላይ እንደ ተጠቀሰው ሁልጊዜ ድርጊትን ብቻ የመለክታል ለማለት አንችልም። ለማስረጃ ያህል እንደ ሞተ፡ ጠፋ፡ ጠበበ፡ አጠረ፡ ወዘተ... የመሳሰሉት ግሦች ሁኔታን እንጂ ድርጊትን እንደማይገልጹ ማስተዋል ያሻል። ከእንደዚህ ዐይነቶች ግሦች ጋር የሚነገረውም ስም ባለቤት ይባላል።

ም. 5 ቤቱ ሰፋ።



ም.6 አየለ ጠፋ ።

በተጨማሪም የሚከተለውን ምሳሌ እንመልከት ።

ም.7 ብርጭቆው ተሰበረ ።

ስንል ብርጭቆው የሚለው ከላይ በተጠቀሰው መሠረት ድርጊት ፈጸሚም አስፈጻሚም አይደለም ፤ እንዲያውም የዐረፍተ ነገሩ ፍች እንደሚያመለክተው በብርጭቆው ላይ ድርጊት ተፈጽሟል ። የሆነው ሆኖ በጉልህ የሚታየው የዐረፍተ ነገሩ ባለቤት ብርጭቆው ነው ። ድርጊቱን የፈጸመው ግን አይታወቅም ።

ከዚህም ሌላ ልብ ማድረግ ያለብን ፡ ስም ማለት ከዚህ በፊት እንደ ተለመደው ከበደ ፡ አዲስ አበባ ፡ አዋሽ ፡ በሬ ፡ መሬትና የመሳሰሉት ቃላት ብቻ አለመሆናቸውን ነው ። የሚከተሉትም ከስም ክፍል የሚመደቡ ናቸው ።

1.1.1 ተውላጠ ስም ምሳሌ ፡ እኔ ፡ አንተ ፡ እርሱ ፡ ወዘተ...

ም.8 እኔ ከትምህርት ቤት ተመለስኩ ፡ ወንድሜ ግን ገና መሔዱ ነው ።

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ እኔ የሚለው ተውላጠ ስም ተመለስኩ ለሚለው ግሥ ባለቤት ነው ። እንዲሁም ወንድሜ የሚለው ስም መሔዱ ነው ለሚለው ግሥ ባለቤት ነው ።

1.1.2 የባለቤት ዝርዝር ፡ ወይም የባለቤት አጻፋ ፡

ሀ. በማሠሪያ ግሥ ላይ በስተመድረሻ የሚገቡ ኩ-

ሀ. ፡ ክ/ሀ ፡ ሽ ፡ ጸች ፡ -ን ፡ አችሁ-አ

ም.9 ከዛፉ ላይ ወረድሁ (ኩ)

“ሀ” የሚለው ቅጥያ እኔ በሚለው ተውላጠ



ስም ፈንታ ገብቷል ። እኔ ከዛሬ ላይ ወረድሁ  
 (ከ) ለማለትም ይቻላል ። ነገር ግን ፡ ቃላት  
 እንደ መደጋገም ስለሚቆጠር ፡ አብዛኛውን  
 ጊዜ የሚመረጠው የላይኛው ዐረፍተ ነገር  
 ነው።

ለ. በቦዝ የሚገቡ ፡ የባለቤት አጸፋዎች ፡ ኤ ፡ ህ-ሸ ፡  
 አ ፡ አ ፡ -አን ፡ -አችሁ ፡ ሸው

ምሳሌ 10 እፍርድ ቤት ቀርቤ ነበር ። ቀርቤ በሚለው  
 ውስጥ ኃምሱ ድምፅ እኔ የሚለውን ተውላጠ ስም  
 እንደሚያመለክት ያስተውሏል ።\*

ሐ. በዘንድ አንቀጽ ላይ በስተመነሻ የሚገቡ  
 ም. 11 ተነገ ወዲያ ኢመጣ ይሆናል ።

ተነገ ወዲያ ትመጣ ይሆናል ተባዕት 2ኛ መደብ

ተነገ ወዲያ ትመጪ\* ይሆናል

ተነገ ወዲያ ይመጣ ይሆናል

ተነገ ወዲያ ትመጣ ይሆናል አንስት 3ኛ መደብ

ተነገ ወዲያ ኢንመጣ ይሆናል

ተነገ ወዲያ ትመጡ\* ይሆናል

ተነገ ወዲያ ይመጡ\* ይሆናል

እላይ በተጠቀሱት ዐረፍተ ነገሮች ውስጥ ከግርጌ

\*በአንደኛ መደብ ነጠላ ቁጥር በሚነገረው ቦዝ አንቀጽ ውስጥ መድረ

ሻው ኃምስ ቀለም ጡብቆ መነበብ ያለበት መሆኑን ማስታወስ ያሻል ።

\*ይህ ምልክት ያለባቸው አንቀጾች የሚታወቀው በመነሻም ፡ በመድረሻም ባሉት  
 ባዕድ ቅጥያዎች አማካይነት ነው ።



የተሰመረባቸው ባዕድ ቅጥያዎች የአንቀጹን ባለቤት ያመለክታሉ ።

1.1.3 ጥገኛ ሐረግ

- ጥገኛ ሐረግ የሚባለው ሙሉ ዐረፍተ ነገር ሆኖ ሳለ በማሰሪያ አንቀጹ ላይ ጥገኛ መስተጻምር ስለ ወደቀ በት ፡ ዐረፍተ ነገር ለመሆን ያልቻለ በአንድ ስም ሊተካ የሚችል ሐረግ ነው።

ም. 12 ከበደ ይመጣል የሚለውን ዐረፍተ ነገር ፡ ወደ ጥገኛ ሐረግ ብንለውጠው ከበደ እንደሚመጣ ወይንም የከበደ መምጣት ሊሆን ይችላል ።

ከበደ እንደሚመጣ የሚለውን የዐረፍተ ነገር ባለቤት ብናደርገው ፡

ም. 13 ከበደ እንደሚመጣ ታውቋል ።

የሚል ዐይነት የተሟላ ዐረፍተ ነገር መሥራት ይቻላል ። “ታውቋል” የሚለውን ማሰሪያ አንቀጹን ባንለውጥ ፡

ከበደ እንደሚመጣ በማለት ፈንታ ፡

ም. 14 ሥራው ታውቋል ማለት እንችላለን ። እዚህ ላይ ከበደ እንደሚመጣ የሚለው ጥገኛ ሐረግና ሥራው የሚለው ስም ተመጣጣኝ መሆናቸው ነው ።

እንዲሁም

ም. 15 የከበደ መምጣት አስገረመኝ ብንል ፡

የከበደ መምጣት የሚለው ሐረግ እንደ ባለቤት ማገልገሉን ያስተውሏል ። በሚከተሉት ምሳሌዎች ውስጥ ከየግርጌያቸው የተሠመረባቸው ጥገኛ ሐረጎች ባለቤት መሆናቸውን አስተውል ።



—ም. 16 መጽሐፉን ደገና አድርጎ ያነበበ ይሸለማል ።

—ም. 17 መምህሩ ወደፊት እንደሚያስተምሩ ተገለጸ ።

ም. 18 የሠራ ያገኛል ፣ ያልሠራ ይቸገራል ።

1.1.4 አርእስት (ንኡስ አንቀጽ)

አርእስት የምንለው በሌሎች የሰዋሰው መጻሕፍት የግሥ ሥር ፣ መሠረት ነው እየተባለ የተገለጸውን ቃል ሲሆን ፣ እኛ ግን ከግሥ የሚገኝ ስም ብለን የምንጠራው በስተመን ሻው “መ” የተባለ ባዕድ ቅጥያ ያለውን ቃል ነው ።

አጅ ፡

መሐድ ፣ መሮጥ ፣ ማልቀስ ፣ ማዘን ወዘተ...

የዚህ ዐይነቱ ቃል ባለቤት ሲሆን እንደሚከተለው ይሆናል ።

ም. 19 መሐዱ ይወራል ።

አርእስት ከስም ጋር ሲነገር አርእስታዊ ሐረግ ይሆናል ።

አጅ የከበደ መሐድ ፣ የዋናው ሹም መምጣት ፣ የምርታችን ማደግ ወዘተ...

1.1.5 ቅጽላዊ ጥገኛ ሐረግ

ግሡ ከማሰሪያነት የታገደ ዐረፍተ ነገር እንደ አንድ ቅጽል ሆኖ ስምን ሊገልጽ ይችላል ። እንዲያ ያለውን ሐረግ አንዳንድ የሰዋሰው አዘጋጆች ቅጽላዊ ጥገኛ ሐረግ ይሉታል ።

ም. 20 ባለፈው ወር ከዘመቻ የተመለሰው ወታደር ተሽለመ ።

እንግዲህ በዚህ ምሳሌ ውስጥ ከግርጌው የተሠመረበት ሐረግ ቅጽላዊ ጥገኛ ሐረግ መሆኑን አስተውል ።



ማጠቃለያ፡ ከዚህ በላይ እንዳየነው በዐረፍተ ነገር ውስጥ ባለቤት ሊሆን የሚችለው እንደ ከበደ ፡ ፈረስ ፡ ዛፍ ፡ ቤት ፡ አዋሽ ፡ ወዘተ... የመሰለው ነጠላ ስም ብቻ ሳይሆን እንደነዚህ ያሉትን ስሞች ሊተካ የሚችል ሁሉ ነው ።

እጅ ፡ ተውላጠ ስም ፡ ግሣዊ አጸፋ ፡ አርስታዊ ሐረግ ቅጽላዊ ጥገኛ ሐረግ ወዘተ...

### አንደኛ መልመጃ

በሚከተሉት በያንዳንዱ ዐረፍተ ነገር ወይም ሐረግ ውስጥ ባለቤቱ የትኛው እንደሆነ አሳይ ።

1. ከቤታችን ግርጌ ትልቅ ወርካ ዛፍ አለ ።
2. የምትፈልጉትን ሁሉ ሳትወስዱ ቀራችሁ ።
3. እኔና ወንድሜ በዘበኝነት እናገለግላለን ።
4. አፍ እንዳመጣ መቀባጠር ደንቆሮ ያሰኛል ።
5. አቶ ከበደ ሲለፉበት የነበረው ሁሉ መና ሆኖ ቀረ ።
6. ወንድማችን እንደ ተፈለገ ዐወቀ ።
7. ስለ ወንድሙ መምጣት ነግሮት ነበር ።
8. የልጅ ልጄ መሬቱን ለማልማት ብዙ ከደከመ በኋላ ።
9. ዛፍ በመጥረቢያ መቁረጥ ትችላለህ ።
10. ራስን ደገና አድርጎ ማወቅ ብልህ ያሰኛል ።

### 1.2 ቀጥተኛ ተሳቢ

#### 1.2.1 ባረፍተ ነገር ውስጥ የቀጥተኛ ተሳቢ ቦታ



— ቀጥተኛ ተሳቢ የምንለው በግሁ የተጠቀሰው ድርጊት የሚፈጸምበትን ስም ወይም ሐረግ ነው ።

አብዛኛውን ጊዜ ቀጥተኛ ተሳቢ የሚገኘው ከባለቤቱ ቀጥሎ ነው ። (ማለት ባለቤቱ ቀድሞ ቀጥተኛ ተሳቢው ይከታለዋል ።)

ምሳሌ ፡

ም.21 አህያ ሣር ይበላል ።

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ “ሣር” ቀጥተኛ ተሳቢ ነው ፡ የሚገባውም የዐረፍተ ነገሩ ባለቤት ከሆነው “አህያ” ከሚለው ቃል ቀጥሎ ነው ።

ነገር ግን

ም.22 ሣር አህያ ይበላል

ብንል በሸዋሰው ሥርዓት “አህያ” ቀጥተኛ ተሳቢ መሆኑ ነው ። ይህንንም በፍች በኩል ያየነው እንደሆነ ከትክክለኛ አስተሳሰብ ጋር የማይጣጣም ሆኖ እናገኘዋለን ። ሌላ ምሳሌ እንመልከት ።

ም.23 ንብ አበባ ይቀስማል ።

ማለት ስንችል

ም.24 አበባ ንብ ይቀስማል

ብንል እላይ እንደ ተጠቀሰው የማያስኬድ ሆኖ እናገኘዋለን ። ስለዚህ እንዲህ ባሉት ዐረፍተ ነገሮች ውስጥ ቀጥተኛው ተሳቢ ባለቤቱን ተከትሎ መምጣት አለ



በት ማለት ነው ።

ይሁንና ቀጥተኛ ተሳቢው ከባለቤት  
ቀድሞ ቢገኝም የሚያስኬድበት ጊዜ  
አለ።

ም.25 ከበደ በቀለን መታው ።

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ ቀጥተኛ ተሳ  
ቢው በቀለ መሆኑ ጉልህ ነው ። የገባውም  
ባለቤቱን ተከትሎ ነው ። ነገር ግን ባለቤ  
ቱን ቀድሞ ሊገባም ይችላል ።

ም.26 በቀለን ከበደ መታው ።

አህያ ሣር ይበላል በሚለውና ከበደ በቀ  
ለን መታው በሚለው መካከል ያለው  
ልዩነት ምንድነው ብለን ራሳችንን ብን  
ጠይቅ ፡ መልሱ በላይኛው ዐረፍተ ነገር  
ቀጥተኛ ተሳቢው (ሣር) ያልተወሰነ  
(ዕውቅ ያልሆነ) ሲሆን ፡ የኋለኛው ቀጥ  
ተኛ ተሳቢ ግን (በቀለ) የተወሰነ (ዕውቅ)  
ነው የሚል ይሆናል ።

ስለዚህ ቀጥተኛ ተሳቢው ዕውቅ  
ባልሆነ ጊዜ ውሎው ከባለቤቱ ቀጥሎ  
ነው ። ዕውቅ ሲሆን ግን ባለቤቱን ሊቀድ  
ምም ሊከተልም ይችላል ። በተጨማሪም  
የተወሰነው ቀጥተኛ ተሳቢ በስተመድረ  
ሻው “ን” እንደሚያሻው ማስተዋል ይገ  
ባል ።

ማስታወሻ



ከዚህ ብለን ቀጥተኛ ተሳቢ ድርጊት  
 የሚፈጸምበት ስም ወይምም ሐረግ  
 እንደሆነ ተናግረን ነበር ። በሰጠናቸው  
 ውም ምሳሌዎች ውስጥ ሣር ፡ አበባ ፡  
 በቀለ ፡ በተባሉት ስሞች ላይ ድርጊቱ  
 ተፈጽሞባቸዋል ። ይሁን እንጂ ፡ ይህ  
 ስዋስዋዊ ዐዋጅ ሁልጊዜ የጸና አይሆንም ።

አጅ

*ሐረግ (ቀንዳ) ነው*

- ሀ. አየለ እንግሊዝኛ ተማረ
- ለ. ደመቀ አባቱን መሰለ
- ሐ. ልጄ ወንድሙን ይወዳል።
- መ. አስተማሪያችን ደራሲ  
ውን አደነቀ ።

በግርጌያቸው የተሰመረባቸው ስሞች  
 ቀጥተኛ ተሳቢዎች ይሁኑ እንጂ ድር  
 ጊቱ ተፈጽመዋቸው ለማለት ያዳግ  
 ታል።

### 1.2.2 በቀጥተኛ ተሳቢ ላይ “ን” የማያስፈልግበትና የማያስፈልግበት ጊዜ

- ሀ. የማያስፈልግበት ጊዜ  
 ቀጥተኛ ተሳቢው ዕውቅ ወይምም የተወሰነ ካልሆነ በስተቀር በስተመድረሻው ላይ የቀጥተኛ ተሳቢ ምልክት “ን” አስፈላጊ አይሆንም ።



ምሳሌ ፡

ም. 27 ልጁ ጫማ አድርጓል ።

ም. 28 ፈረሱ ጥሬ ይወዳል ።

ም. 29 አበጀ መሮጥ ይፈልጋል ።

ም. 30 ቤት መሥራት ይወዳል ።

እላይ በተመለከትናቸው ዐረፍተ ነገሮች ውስጥ ያሉት ቀጥተኛ ተሳቢዎች ጫማ ፡ ጥሬ ፡ መሮጥና ቤት መሥራት የተወሰኑ ወይንም የታወቁ የሚያደርጓቸው ምልክቶች ስለሌሏቸው “ን” አላስፈለጋቸውም ።

አንዳንድ የሰዋሰው አዘጋጆች<sup>1</sup> “ን” በማንኛውም ቀጥተኛ ተሳቢ መድረሻ ላይ እንደሚያስፈልግ ይናገራሉ ።

በዚህም ሁኔታ እላይ የተጠቀሱት ዐረፍተ ነገሮች እንደሚከተለው መሆናቸው ነው ።

ም. 31 ልጁ ጫማን አድርጓል ።

ም. 32 ፈረሱ ጥሬን ይወዳል ።

ም. 33 አበጀ መሮጥን ይፈልጋል ።

ም. 34 ቤት መሥራትን ይወዳል ።

ነገር ግን አፍ መፍቻ ቋንቋቸው አማርኛ የሆኑ ሰዎች በዚህ መንገድ ሲናገሩ አንሰማም ። ስለዚህ “ን” በማንኛውም ቀጥተኛ ተሳቢ ላይ አስገባ የሚል ዐዋጅ ለአማርኛ ቋንቋ አይሰማማውም ማለት ነው ።

እዚህ ላይ ማስተዋል ያለብን የሰዋሰው መጽሐፍ

1 ለምሳሌ መርስዔሐዘን ወልደ ቂርቆስ ያማርኛ ሰዋሰው ፡ ገጽ 37 39 ፡ 1948  
ተከለማርያም ፋንታዬ ፕላቲኖ ተበብ ዘሥነ ጽሑፍ



አዘጋጅ የቋንቋው ባለቤቶች የሚናገሩትን መሠረት  
አድርጎ ሕግ ማውጣት እንደሚገባው እንጂ ፡ እሱ  
የፈጠረው ሕግ የቋንቋውን መሠረታዊ ሥርዓት ሊለ  
ውጥ እንደማይችል ነው ። የቋንቋውም መሠረታዊ ሥር  
ዓት የቋንቋው ተናጋሪዎች የሚከተሉት የተለመደ  
ያነጋገር ስልት መሆኑ አይጠረጠርም ።

ለ. የሚያስፈልግበት ጊዜ

ቀጥተኛ ተሳቢ “ን” የሚያስፈልገው ዕውቅ  
ሲሆን ወይም የተወሰነ አመልካች ሲኖርበት ነው ።  
ዕውቅ የሚሆነውስ እንዴት ነው?

1ኛ የተጸውአ ስም ሲሆን

ምሳሌ ፡ አበበ ፡ ከበደ ፡ አዲስ አበባ ፡ ተከዜ ወዘተ...  
እንደነዚህ ያሉት ስሞች ቀጥተኛ ተሳቢ በሚሆኑበት  
ጊዜ በመድረሻቸው “ን” የግድ ያስፈልጋቸዋል።

ም.35 አበበ ከበደን አየ ።

ም.36 አዲስ አበባን የማይወድ የለም ።

ም.37 ከወንዞቹ ሁሉ ተከዜን አላውቅም ።

እላይ በተሰጡት ምሳሌዎች ውስጥ የገባው የቀጥተኛ  
ተሳቢ ምልክት “ን” በቀር ኖሮ ፡ ንግግሩ የተዛባ  
ሲሆን እንደሚችል ማስተዋል አያዳግትም ።

ይኸውም ፡

ም.38 አበበ ከበደ አየ

ም.39 አዲስ አበባ የማይወድ የለም ።

ም.40 ከወንዞች ሁሉ ተከዜ አላውቅም እንደ ማለት  
ነው ።

2ኛ መስተኣምር ሲኖረው



መስተአምር የሚባለው ከሰዎች በስተመድረሻ  
 እየገባ ያ ስም ከዚህ በፊት የታወቀ ወይንም የተለየ  
 መሆኑን የሚያመለክት ባዕድ ቅጥ ያ ነው ። ባማርኛ  
 የመስተአምርነት ሞያ ያላቸው ባዕድ ቅጥ ያዎች የሚከ  
 ተሉት ናቸው።

ተባዕት እንስት

ኡ/ው/\* ዋ

ኢቱ ዩቱ ፡ ኢቷ/ ዩቷ

ዬው ዬዋ

ምሳሌ ፡

ም.41 አበበ አጐቱን አነጋገራቸው ።

ም.42 ዘበኛውን ዛሬ አላየሁትም ።

ም.42 አባትየውን አከብራቸዋለሁ ።

ም.43 በጓን (በግዋን) አረዳት ።

ም.44 ፍየሊቱን እዛፉጋ አሰራት ።

ም.45 እጎትዬዋን አውቃታለሁ ።

እላይ በተጠቀሱት ምሳሌዎች ውስጥ የሚገኘው “ን”  
 ቢገደፍ ኖሮ ዐረፍተ ነገሮቹ የተሳቡ እንደሚሆኑ አስተውል ።

ም.46 ሰዎቹ ምሳ አብላቸው አይባልም።

3ኛ/ የተወሰነ አመልካች ፡ መስተአምር ወይንም አመልካች

ተውላጠ ስም ቀጥተኛ ተሳቢ ሲሆን

ተባዕት እንስት የብዙ ቁጥር

ይህ ይህች(ዶች) እንዚህ

\*ኡ ካናባቢ በኋላ ሲመጣ “ው” ይሆናል ፡ ምሳሌ በቅሎኡ በቅሎው “ኢቱ”  
 ካናባቢ በኋላ ሲመጣ “ዩቱ” ይሆናል ፡ ምሳሌ በቅሎ በቅሎኢቱ በቅሎዩቱ



ያ	ያች	እነዚያ
ይኸኛው	ይችኛዋ	እነዚኸኞቹ ፡ እነኝህ
ያኛው	ያችኛዋ	እነዚያኞቹ ፡ እነኛ

ም.47 ይህን እርሳስ ውሰድና ያን ስጠን ።

ም.48 ይህችን /ይችን/ ሴት እርዳልኝ ።

ም.49 እነዚያን ሰዎች አስጠራልኝ ።

ም.50 ያነጋገርኩት ያኛውን እንጂ ይኸኛውን እይደለም ።

ም.51 እነኛን አስተማሪዎች ልጋብዛቸው እፈልጋለሁ ።

እነሆ ከነዚህ ዐረፍተ ነገሮች ውስጥ ከቀጥተኛ ተሳታፊው ላይ “ን” በነሣ ዐረፍተ ነገሮቹ የተዛቡ ይሆናሉ ።

ም.52 “ይህ እርሳስ ውሰድና ያ ስጠኝ” አይባልም ።

ማስታወሻ፡ በተወሰነ አመልካች መስተሐምር የሚገለጽ ቀጥተኛ ተሳታፊ ዐጸፋ መስተሐምር ያለው እንደሆነ “ን” በሁለቱም ላይ ይገባል ።

ም.53 ይህን ልጅህን ቅጣ ።

ም.54 ነገር ግን

ም.55 ይህን ልጅህ ቅጣ

ይህ ልጅህን ቅጣ አይባልም

4ኛ/ አገናዛቢ አጸፋ ያለው ስም ቀጥተኛ ተሳታፊ ሲሆን

አገናዛቢ ዐጸፋ የምንለው ከስም በስተመድረሻ እየገባ ባለገንዘብነትን የሚያመለክተውን ባዕድ ቅጥያ ነው ። አገናዛቢ ዐጸፋዎች የሚባሉት የሚከተሉት ናቸው ።



ነጠላ

ብዙ

— ኤ (ዩ)\*

— አችን

— ሀ /ክ/

ሽ

— አችሁ

— አ /ው/\*

— አቸው

ዋ

ም.56 ወይፈኔን ለሠላሳ ብር ሸጥኩት

ም.57 ቤትህን አሳየኝ ።

ም.58 አገራችሁን ውደዱ ።

ም.59 ልብስሽን እጠቢ ።

ም.60 ገንዘባቸውን ይቆጥባሉ ።

5ኛ/ ዘርፍ ያለው ስም ቀጥተኛ ተሳቢ ሲሆን

- ዘርፍ የሚባለው በስተመነሻው “የ” የወደቀበት ሌላ ውን ስም ለመግለጽ በቅጽልነት ሞያ የሚያገለግል ስም ነው።

ም.61 የከበደን ፈረስ ጋለብኩት ።

ም.62 ያስተማሪውን ልጅ አጫውታለሁ ።

ማስታወሻ ፡ አንዳንድ ያሩ መፍቻ ቋንቋቸው አማርኛ ያልሆነ ተማሪዎች “ን”ን ከዘርፉ ባለቤት በስተመድረሻ የሚያገቡበት ጊዜ አለ ።

ም.63 የከበደ ፈረስን ጋለብኩት

እንደዚህ ያለው አነጋገር በአማርኛ ስሕተት ነው ።

---

\* ከአናባቢ በኋላ “ኤ” ወደ “ዩ” ያለወጣል ፡ እንዲሁም “አ” ወደ “ው” ያለወጣል ። ምሳሌ ፡ በሬኤ በሬዩ ፡ ዶሮአ ዶሮው



ዐዋጅ : መስተአምር ያለበት ቅጽላዊ ጥገኛ ሐረግ በተሳበኑት ሲገባ ወይም የተሳበኑ ገላጭ ሲሆን : በስተመድረሻው “ን” ያስፈልገዋል።

ም.64 የተሰበረውን ብርጭቆ አውጥተህ ጣል ።

6ኛ/ ምድብ ተውላጠ ስም

እኔ : አንተ : አንቺ : እርሱ : እርሷ : ወዘተ...

ም.65 አስተማሪያችን እሱን ይወደዋል እኔን ግን የሚጠላኝ ይመስለኛል ።

ም.66 እናንተን ስላላገኘሁ : ለወንድማችሁ ነግራ ሐደኩኝ ።

ም.67 እኅትሽ እስብሰባው ላይ ነበረች : አንቺን ግን አላየሁሽም ።

ማስታወሻ : የ“ን” አገልግሎት ቀጥተኛ ተሳቢን ማመልከት ብቻ አለመሆኑን ማስተዋል ያሻል ።

ም.68 ብቻውን ነው ።

ም.69 ሚዳ ሚዳውን ሐደ ።

ም.70 ቁልቁሉን ወረደ ወዘተ...

በነዚህ ዐረፍት ነገሮች ውስጥ “ን” አገልግሎቱ እንደ መስተዋድድ እንጂ : እንደ ቀጥተኛ ተሳቢ አመልካች አይደለም የተባለበት እነዚህን ዐረፍተ ነገሮች ሐሳባቸውን ሳንለውጥ በሚከተለው ሁኔታ መስተዋድድ በማስገባት ልንናገራቸው ስለምንችል ነው ።

ም.71 ለብቻው ነው

ም.72 በሚዳ በሚዳው ሐደ



በነዚህ ዐረፍተ ነገሮች ውስጥ በግርጌያቸው የተሠመረ ባቸው መስተዋድዶች ናቸው ።

ሁለተኛ መልመጃ

በሚከተሉት ዐረፍተ ነገሮች ውስጥ “ን” በማያስፈልግበት ቦታ ገብቶ በሚያስፈልግበት ቦታ ደግሞ ተገድፏል ። እያስተካከልክ ጸፍ ።

1. መኪናን የሚነዳ ሰው እነሆ አሁን መጣ ።
2. የከበደ መጽሐፉን ሳነብ ነበር ።
3. አሻግራ ይህ ዐመሱን እንደማልወድ እያወቀ አልተው አለኝ ።
4. በፔርክልስ ዘመነ መንግሥት በአቲና የነበሩ ሥዕል ሠዓሊዎችና ሐውልት የሚቀርቡ አርቲስቶች ሲሠሩዋቸው የነበሩት ሥራዎች በታሪክ ስንመለከት ፡ ግሪክ በሥነ ጥበብ ከመጨረሻው ከፍተኛ ደረጃ ደርሶ እናገኛታለን ።
5. ሐኪም የታመሙትን ቢያክም ፡ የተራቡት አያበላቸውም ።
6. እኔ በበኩሌ የኢትዮጵያ ታሪክ ሳነብ ፡ ያዪ ምኒልክ ሥራ ሳላደንቅ አላልፍም ።
7. ጓደኛዬ በየመንገዱ አጠገብ የሚገኙት የተራራዎችና የወንዞች ስም ይነግረኝ ነበር ።
8. በሌላ አገር የታወቀው መሻሻልና ሥልጣኔ በመቅሰም ለአገር ለሚጠቅመውን ለመሥራት አዳጋች አይሆንም ።



9. በእጅ የሚሠሩትን ነገሮች በመኪና በመሠራታቸው ብዙ ዓመታት የሚወስደውን በአጭር ጊዜ ውስጥ ያከናውናል ።
10. ትክክለኛውን የሰውየው ታሪክ አልተገለጸም ።
11. ንግግሯ ሳትጨርስ “እናቱ ይልቅ የሚያስፈልገኝ ነገር ብታዘጋጅልኝ ይሻላል” አላት ።
12. እኛም የእርሱን ደግነት ትዝ እያለን ለራሳችንና ለአገራችን ጠቃሚ የሆኑ ነገሮችን ለመሥራት ችለናል ።
13. ይህንን ንግግራቸው በትእምርተ ጥቅስ ውስጥ መግባት ነበረበት ።
14. ማንም ሰው ይህን ጽሑፋቸው ሲያነብ እጦርነቱ ቦታ ቆሞ የሚመለከት ይመስለዋል ።
15. ሁሉም ነገር ራሴ ለመምረጥ እፈልግ ጀመር ።

### 1.3. ያመስታዋድድ ተገዥ

እስካሁን የተነጋገርንባቸው የስም ሞያዎች ባለቤትና ቀጥተኛ ተሳቢ ናቸው ። ቀጥለን ደግሞ ፡ ስለ ሦስተኛው ዐይነት የስም ሞያ ስለ መስታዋድድ ተገዥ እንነጋገር ።

የመስታዋድድ ተገዥ ማለት መስታዋድድ የወደ ቀበቲ ስም ማለት ነው ። ለባለቤትና ለቀጥተኛ ተሳቢ እንደ ተነገረው ሁሉ መስታዋድድ የሚገባው በስም ላይ ብቻ ሳይሆን እንደ አርእስት ፡ እንደ ተውላጠ ስም ፡ እንደ አርእስታዊ ንኡስ ሐረግ ወዘተ ... በመሳሰሉትም ላይ ነው ።



አጅ : በስም ላይ ሲወድቅ : በመጥረቢያ : በብፅር :

ለበቀለ : እንደ አጥናፉ ከአዲስ አበባ ወዘተ ...

በአርአሕት ላይ ሲወድቅ : እንደ መጻፍ : እንደ

ማንበብ : ለመሐድ : ለመሮጥ ወዘተ...

በተውላጠ ስም ላይ ሲወድቅ : በኔ : በሱ :

እንዳንተ : ከኛ : ወዘተ ... ተማሮችም ሆኑ

እንዳንድ የማይጠነቀቁ ደራሲያን መስተዋድዱን በመ

ግደፍ የመስተዋድድ ተገዥ ሊሆን የሚገባውን ስም

ወይንም ሐረግ እንደ ባለቤት በማስመሰል ስሜን

ወይንም አንባቢን ያደናግራሉ ።

ለምሳሌ : “አለባበሱና ሁኔታው ሁሉ የጨዋ ልጅ ይመስላል”

በዚህ ፀረፍተ ነገር “የጨዋ ልጅ ይመስላል” የተባለው ማነው? ወይንም ምንድን ነው? ብለን ብንጠይቅ : የምናገኘው መልስ ምናልባት አለባበሱና ሁኔታውን እንደሆነ ነው እንጂ ሌላ መልስ ከፀረፍተ ነገሩ ውስጥ አናገኝም ። መልሱም ይህ ነው እንዳንልትርጉሙ አይሰድንም ። የሆነው ሆኖ : በተጠቀሰው ፀረፍተ ነገር ሰውዬው ለማለት የፈለገው የሚከተለውን ነው ።

“አለባበሱና በሁኔታው ሁሉ የጨዋ ልጅ ይመስላል”

እዚህ ላይ ምንም እንኳን ባለቤቱ ማን እንደሆነ ግልጽ ባይሆንም : ከዚህ በፊት የተጠቀሰ አንድ ሰው መሆኑን ለመገመት አያዳግተንም ። ያም ሆነ ይህ : “አለባበሱና ሁኔታው ሁሉ” የሚለው ሐረግ : መስተ



ዋድድ ካልወደቀበት በስተቀር ምንም አገልግሎት  
የሌለው መሆኑ ግልጽ ነው ። በዚህ ዐይነት ብዙ  
ተማሪዎች መስተዋድድ በመግደፍ “አያለ ቤት ነው”  
“ልጄ ዛፉ ኃ ነው ፤ ቤት እሔዳለሁ” እያሉ ይጽፋሉ ።  
ሌላው ዐይነት ስሕተት ደግሞ ፡ የክፉ መተርጎሚያ  
ተብሎ የተሠየመውን “በ”ን ሳያስፈልግ ማስገባት  
ነው ።

ም.74 በአንድ በላዋ ዳቦውን ቆረጠበት ።

እንደዚህ ያለውን ዐረፍተ ነገር የሚሠራ ሰው  
ያልተገነዘበው ነገር ያላይመስላል ። ይኸውም “በአ  
ንድ በላዋ ዳቦውን ቆረጠበት” ሲል ፡ በላዋው አንድ  
ያልተፈለገ ሥራ እንደ ተፈጸመበት አድርጎ ማቅረብ  
ነው ። ለምሳሌ ፡ “በከበደ ቀለደበት” እንደ ማለት  
ያህል ነው ። እነሆ የመጀመሪያውን ዐረፍተ ነገር በዚህ  
መንገድ የተመለከትነው እንደሆነ ፡ ከበደ መቀለጃ  
እንደሆነ ሁሉ በበላዋው ላይ ተመሳሳይ የማይፈለግ  
ድርጊት እንደ ተፈጸመበት ያህል መቆጠሩ ነው ። ነገር  
ግን ዐረፍተ ነገሩን የሠራው ሰው እንዲህ ያለ ሐሳብ  
በአዕምሮው ያለ አይመስልም ። እንዲያ ለማለት  
ከፈለገም ፡

ም.75 በበላዋው ዳቦውን ቆረጠበት ማለት ይኖርበት  
ነበር ።

ነገር ግን ፡ ሊገለጽ የተፈለገው ሐሳብ አንድ ሰው  
በአንድ ዕውቅ ባልሆነ በላዋ ዳቦ መቆረጡን ከሆነ ፡  
ዐረፍተ ነገሩ እንደሚከተለው ሆኖ መስተካከል አለ  
በት።



ም. 76 በአንድ ቢላዋ ዳቦውን ቆረጠ

አንዳንድ ተማሪዎች :

ም. 77 ለብርሃኑ የተባለ ልጅ መጽሐፈን ሰጠውት ።

የሚል ዐይነት ዐረፍተ ነገር ሲጽፉና ሲናገሩ ይገኛሉ ።

እዚህ ላይ ያልተገነዘቡት የመስተዋድድ ተገዥ ገላጭ ቢኖረው ፡ በተለይም ገላጩ ግልጽ “የ” ሲሆን ፡ መስተዋድዱ የት ላይ ሊገባ እንደሚገባው ነው ።

ግልጽ “የ” ም የምንለው “የጠቆረ” ፡ “የጠነከረ” የሚለውን ዐይነት ሐረግ ነው ። እንዲህ ያለ ገላጭ ያለው የመስተዋድድ ተገዥ ሲያጋጥም መስተዋድዱ የሚገባው ከግልጽ “የ” ው በፊት መሆን አለበት ፡ እንዲህም ሲሆን “የ” ውስጠ ታዋቂ ሆኖ ይገደፋል ።

አጅ ፡ የመጣ ሰው ፡ የደከመ ሰው ፡ በሚል ዐይነት ሐረግ ላይ መስተዋድድ ሲጨመርበት ፡ ለመጣ ሰው እንደ ደከመ ሰው ይሆናል ። ይህም ሲሆን “የ” መቅረቱን ማስተዋል ያሻል ። ማለት ለየመጣ ሰው እንደ የደከመ ሰው አንልም ማለት ነው ።

ነገር ግን ፡ ከፍ ብሎ በተጠቀሰው የዐረፍተ ነገር ዐይነት ውስጥ በገላጩና በተገላጩ ቃል መካከል የቦታ መለዋወጥ ስላለ ፡ ሁኔታው ትንሽ ለየት ያለ ይመስላል ።

አጅ ፡ ከበደ የተባለ ልጅ

ጐንደር የተባለ ከተማ

ወዳጄ የሆነ ሰው ስንል ግልጽ “የ” የሆነው ገላጭ የገባው ከተገላጩ በኋላ ነው ። ስለዚህ መስተዋድዱም ከርሱ ማለት ከገላጩ በፊት ይገባል ማለት ነው ።

በአጠቃላይ አነጋገር መስተዋድድ የሚገባው ሁልጊዜ



ዜም ከገላጩ በፊት ነው ። ግልጽ “የ” ም ያለበት ገላጭ ሲያጋጥም መስተዋድዱ የሚወድቀው በግልጽ “የ” ውላይ ነው ። ይህም ሲሆን “የ” ተገድፎ ይቀራል ወይንም መስተዋድዱ በርሱ ቦታ ይተካል ።

ም. 78 ብርሃኑ ለተባለ ልጅ እንላለን እንጂ ፡ ለብርሃኑ የተባለ ልጅ አንልም ። ባጭሩ ግልጽ “የ” የትም ቦታ በገባ መስተዋድድ እንዲጨመርበት ካስፈለገ የሚገባው በ “የ” ቦታ ነው ።

እንደገና ሌሎች ምሳሌዎች እናምጣ ።

ም. 79 ለመጽሐፍ ፍለጋ ያመጣ ተማሪ በማለት ፈንታ ፡  
መጽሐፍ ፍለጋ ለመጣ ተማሪ እንላለን ።

ም. 80 ወደ ጐንደር ተብሎ የተሠየመ ከተማ የሚለውን  
ጐንደር ተብሎ ወደ ተሠየመ ከተማ ማለት አለብን ።

ማስታወሻ ፡

ስለ መስተዋድድ ተገዥ እስካሁን የተነገረው ይበቃል ።  
በድጋሚ ለማስታወስ ያህል ፡

1. መስተዋድድ ሳይፈለግ እንዳይገባ መቆጣጠር
2. በሚያስፈልገበት ጊዜ ደግሞ ተገድፎ እንዳይቀር መጠንቀቅ
3. መስተዋድድ ሲያስፈልግ ያለቦታው እንዳይገባ መጠንቀቅ ያሻል ።

#### 1.4 ተጣማሪ

— ተጣማሪ የሚባለው ባለቤቱን ፡ ቋጥተኛ ተሳቢውን ወይንም የመስተዋድዱን ተገዥ ለማብራሪያ ያህል የሚጨመር ስም ወይንም ሐረግ ነው ።



2ኛ / የሚወደውን ትምህርት ለሚለው ቀጥተኛ ተሳቦ.  
ተጣማሪ የሆነው እንግሊዝኛ የሚለው ስም  
ኖቸው ።

ለምሳሌ : ከላይ በተጠቀሰው ዐረፍተ ነገር ውስጥ ተጣማሪዎችን ብናነሣ ዐረፍተ ነገሩ :

“የማሚቱ ልጅ” የሚለው ጥያቄውን ይመልሳል ። እንዲሁም የሚወደውን ትምህርት ቢባል ፡ የትኛውን ትምህርት የሚል ጥያቄ ሊነሣ ስለሚችል “እንግሊዝኛ” የሚለው ተጣማሪ ይህን ጥያቄ ይመልሳል ማለት ነው ።

አንዳንድ ተማሪዎች ለተወሰነ ቀጥተኛ ተሳቢና ለመስተዋድድ ተገዥ የሚገባቸውን “ን” ወይም መስተዋድድ ችግር ለመግደፍ የሚከተሉትን ዐይነት ዐረፍተ ነገሮች ይጽፉ፡



ፋሊ ።

ም. 83 ከበደ የሚሚቱልጅ በጣም የሚወደውን ትምህርት

እንግሊዝኛ በይበልጥ ያጠናል ።

ም. 84 መምህሩ ለከበደ ጉበዝ ተማሪ ሽልማት ሰጥቷል ።

እዚህ ላይ ልናስታውሰው የምንፈልገው በቀጥተኛ ተሳቢ ላይ የሚወድቀው ፡ የቀጥተኛ ተሳቢ ምልክት “ን” በተጣማሪውም ላይ መግባት ያለበት መሆኑንና እንዲሁም የመስተዋድድ ተገዥ ተጣማሪ ካለው በተጣማሪውም ላይ መስተዋድድ የሚያስፈልግ መሆኑን ነው ።

ም. 85 ለከበደ ለጉበዝ ተማሪ እንጂ

ለከበደ ጉበዝ ተማሪ አይባልም ።

ወይንም

ም. 86 በጣም የሚወደውን ትምህርት እንግሊዝኛን ያጠናል እንጂ ፡

በጣም የሚወደውን ትምህርት እንግሊዝኛ ያጠናል አይባልም ።

እንዲሁም

ም. 87 ለአባቱ ለአቶ ከበደ መንገሻ እንጂ

ለአባቱ አቶ ከበደ መንገሻ አይባልም ።

1.5 መመዝገቢያ

የዐረፍተ ነገሩ ማሰሪያ እንቀጽ የመሆን ግሥ ሲሆን ፡ ከግሙ በፊት የሚገባው ስም ፡ ቅጽል አለዚያም ስምን ሊተካ የሚችል ቃል ወይንም ስማዊ ሐረግ መሙያ ይባላል ።

ም. 88 አየለ አስተማሪ ነው ።

ም. 89 ቤቱ በጣም ትልቅ ነው እንደ ማለት ነው ። በእዚህ ምሳሌዎች ውስጥ “አስተማሪ” የሚለው ስምና “በጣም



ትልቅ” የሚለው ሐረግ መመያዎች መሆናቸው ነው ።

እዚህ ላይ መመያ የተባለውን የስም ሞያ የጠቀስነው ከስም ሞያዎች አንዱ ክፍል ስለሆነ ፡ ለማስታወስ ያህል እንጂ ስዋስዋዊ ስሕተት ያደርግበታል ለማለት አይደለም ።

ማጠቃለያ ፡ እስካሁን ስለ ልዩ ልዩ የስም መያዎች ተነጋግረናል ። በተነጋገርነው መሠረት የሚከተለውን ያንድ ተማሪ ዐረፍተ ነገር እንመርምር ።

ም. 90 በከተማው ውስጥ የምንኖር ሰዎች በመርዝ ጢስ ታፍነን የተጣራ አየር ባለማግኘት ሰውነታችን በሽተኛ በመሆኑ በየስፍራው ሆስፒታሎችን እንዲቋቋም አድርጓል ።

የዚህ ዐረፍተ ነገር ጉድለት ምንድነው? ጎልቶ የሚታየው ጉድለት “ሆስፒታሎችን እንዲቋቋም አድርጓል” ለሚለው ሐረግ ባለቤቱ የቱ እንደሆነ አለመታወቁ ነው ። በሌላ አነጋገር ባለቤት የጎደለው ዐረፍተ ነገር ብለን ልንጠራው እንችላለን ። ምናልባት ደራሲው በሐሳቡ በዐረፍተ ነገሩ ውስጥ ከጠቀሳቸው ስሞች አንዱ ለዚህ ሐረግ ባለቤት የሆነ መስሎት ይሆናል ። አለዚያም መላልሶ ቢያነበው በቀላሉ ሊያስወግደው የሚችለውን አንድ የማያስፈልግ ነገር ጨምሯል ። ለምሳሌ ፡ “ሰውነታችን በሽተኛ በመሆኑ” ከሚለው ውስጥ መሆኑ በሚለው ላይ የወደቀውን “በ”ን እንደሌለ ቆጥሮት ሊሆን ይችላል ። እንዲህም ሲሆን በሐሳቡ “የሰውነታችን በሽተኛ መሆን” የሚለው ለዚያ ለተጠቀሰው ሐረግ ባለቤት የሆነ መስሎት ይሆናል ። በርግጥ እንዲህ ቢለው ኖሮ ዐረፍተ ነገሩ ከፊትኛው ሁኔታው ትንሽ የተሻለ ይሆን ነበር ።

ም. 91 በከተማው ውስጥ የምንኖረው የተጣራ አየር ባለማግኘት የሰውነታችን በሽተኛ መሆን በየስፍራው ሆስፒታሎች



እንዲቋቋም አድርጓል ።

ቢል ኖሮ ማለታችን ነው ። ነገር ግን ፡ አሁንም የአሰካክ ጉድለት አለበት ። ማሰሪያ አንቀጹ ግን ባለቤት አግኝቷል ማለት እንችላለን ። ብዙ ለውጥ ሳይደረግበት ዐረፍተ ነገሩን ባለበት ሁኔታ ለማሻሻል ቢፈለግ አንድ ባለቤት የሚሆን ተስማሚ ስም መጨመር ያስፈልጋል ። ለምሳሌ ይህን ተጨማሪ ስም “መንግሥት” ብለን እሱን በማስገባት ዐረፍተ ነገሩን እንደሚከተለው ልናቃናው እንችላለን ።

ም. 92 በከተማው ውስጥ የምንኖር ሰዎች በመርዝ ጢስ ታፍነን የተጣራ አየር ባለማግኘታችን ሰውነታችን በሽተኛ በመሆኑ መንግሥት በየስፍራው ሆስፒታሎች እንዲቋቋሙ አድርጓል ።

ይህ ዐረፍተ ነገር ከፊትኛው በጣም የተሻለ ይሆናል ። ነገር ግን ፡ አሁንም እናቃናው ካልን የስዋስው ሳይሆን ያስተሳሰብ ጉድለት አናጣበትም ። የሆነ ሆኖ በስም ሙያ ምክንያት የደረሰው ጉድለት ተቃንቷል ልንል እንችላለን ።  
ሦስተኛ መልመጃ

የሚከተሉት ዐረፍት ነገሮች በስም ሙያ ምክንያት የተዛቡ ናቸው ፡ ጉድለታቸውን እያስተካከልክ ጸፋቸው ።

1. በአጋሰስ ወይም በእግር ሩቅ መንገድ ተጉዞ ፡ በበሬ ጉልበት ታርሶ በሚኖርበት ዘመን ባለመፈጠሪ እጅግ አስደስቶኛል ።

2. በዚያ በድንቁርና ዘመን እርሻ እንዳሁኑ ዘመን ባለመሻሻሉ በመሬትም የምታፈራው በቂ ባለመሆኑ የችጋርና የመከራ ዘመን ቢባል አያንሰውም ።

3. ይህች አገር በቅርቡ በጉሳ ልዩነት ጦርነት ተነሥቶ



ብዙ ሕዝብና ሀብት ጠፍቷል ።

4. ከሁለት ዓመታት በፊት በዘርና በሃይማኖት የተፈጠረው ግጭት ከብዙ ጥፋት በኋላ በዚህ ዓመት ግርግሩ ተፈጽሟል ።

5. የጦርነቱ ምክንያት አ.ቦ የተባሉ ጉሳዎች ከፌዴራል ናይጄርያ መንግሥት ተነጥለው የግል መንግሥት ለማቋቋም ነበር ።

6. ለመገንጠል የሚፈልጉት ሰዎች የናይጄርያ ጦርነት ጥሩ ምሳሌ ሊሆን ይችላል ።

7. በዚያን ጊዜ ያበሳጨኝ እሳቸው ልብሱን ሁሉ በመመኘታቸው ነው ።



# ምዕራፍ ሁለት

## 2. ቁጥር

በአማርኛ ሁለት ቁጥሮች አሉ ፡ እነሱም ነጠላ ቁጥርና ብዙ ቁጥር የሚባሉት ናቸው ። ነጠላ ቁጥር የሚያመለክተው አንድ ስም በዐይነቱ አንድ ብቻ መሆኑን ነው ። ለምሳሌ ፡ ሁለት ፡ ሦስት ወዘተ. ያልሆነ ማለታችን ነው ።

አጅ ፈረስ—ሰው—ወረቀት—

ብዕር—መጽሐፍ—በር—ላም—ኮት— ወዘተ...

የብዙ ቁጥር የሚላቸው አንድ ዐይነት ነገር ብዛቱ ከአንድ በላይ መሆኑን ነው ። በአማርኛ አንድ ስም በብዙ መነገሩን የምናውቀው “አች” የሚለው ባዕድ መድረሻ ወደቆበት ስናገኝ ነው ።

አጅ እላይ የጠቀስናቸው ነጠላ ስሞች ፡ ወደ ብዙ ቁጥር ሲለወጡ እንደሚከተለው ይሆናሉ ።

ፈረስ — ፈረሶች — ሰው — ሰዎች

ወረቀት — ወረቀቶች — ብዕር — ብዕሮች

መጽሐፍ — መጽሐፎች — በር — በሮች

ላም — ላሞች — ኮት ኮቶች

ነገር ግን ፡ አች የሚለው የማባዣ ምልክት መድረሻ ቸው (መጨረሻ ፊደላቸው) ሳይስ ካልሆኑ ስሞች ጋር ሲገናኝ “ዎች” ይሆናል ።



አጅ

ክፉ ..... ክፉዎች  
ጠረጴዛ ..... ጠረጴዛዎች  
ተራራ ..... ተራራዎች  
ተማሪ ..... ተማሪዎች  
ክበሮ ..... ክበሮዎች  
በራ ..... በራዎች  
ፍሬ ..... ፍሬዎች ወዘተ.

2.1 ስለ ቁጥር የተለያዩ አስተያየቶች

እላይ በተጠቀሰው መሠረት ነጠላን ስም ወደ ብዙ ቁጥር መለወጫው ዘዴ ቀላልና ምቹ ይመስላል ። ነገር ግን ፡ አንዳንድ የሰዋሰው ደራሲዎች በሐሳብ ጥቂት ይለያያሉ ። አንዱ ወገን ለስሞች ሁሉ “አጅ” የሚለውን የማብዛ ምልክት ይመርጣል ። በዚህ መንገድ የሐድሽ እንደሆነ አንዳንድ ስሞች ሲበዙ ለጀርዶችን እንግዳ የሚሆኑ ቃላት ይጋጥሙናል ።

አጅ “ቦታ” የሚለውን ቃል እላይ በተጠቀሰው ዐዋጅ መሠረት ብናበዛ “ቦቶች” እንዲሁም ፍሬ—ፎሮች እንጀራ—ብሎ እንጀሮች ሊል ነው ።

ከዚህም በላይ ይህን ዘዴ የተቀበልን እንደሆነ አንዳንድ በትርጉም የሚለያዩ ስሞች በብዙ ቁጥራቸው ላይ አንድ ሊሆኑና ሊያደናግሩ ነው ።

አጅ “ሥር” የሚለውና “ሥራ” የሚለው ቃል የብዙ ቁጥር ሥሮች ሊሆን ነው ። እንዲሁም ስፍራና ስፍር

ስፍሮች ወሬና ወር ወሮች መባላቸው ነው ።

በብላታ መርሰዔ ሐዘን “የማርኛ ስዋሰው” ውስጥ በገጽ 33



በ1948 ዓ ም በመጣው በአራተኛው እትም እንዲህ የሚሉ ምስት ዐይነት ዐዋጆች እናገኛለን ።

ሀ መድረሻው ራብዕ ፡ ሳድስ የሆነ ቃል የመጨረሻ ፊደሉን ሳብዕ አድርጎ “ች” ይጨመርበትና ብዙ ይሆናል።

ምሳሌ ጌታ — ጌቶች ሰው — ሰዎች እንደ ማለት ነው ።

ለ መድረሻው ሳብዕ የሆነ ቃል የመጨረሻ ፊደሉ ሳይለወጥ “ች” ይጨመርበትና ብዙ ይሆናል ።  
ምሳሌ በቅሎ = በቅሎች ፡ መሰንቆ — መሰንቆች እንደ ማለት ነው ።

ሐ መድረሻው ካብዕ ፡ ማልስ ፡ ሃምስ የሆነ ቃል መጨረሻ ፊደሉ ሳይለወጥ “ዎች” ይጨመርበትና ብዙ ይሆናል ።

ምሳሌ ፡ ክፉ.....ክፉዎች ፡ ፊታውራሪ.....ፊታውራሪዎች ፡ ገበሬ ....ገበሬዎች ።

በቅድመ ዐዋጅ መሠረት ቅር እንደ ተሰኘን ሁሉ ፡ በዚህም ዐዋጅ የዚያኑ ዐይነት ችግር ይገጥመናል ።

ምሳሌ ፡ በራብዕና በሳድስ የሚደርሱትን ሁሉ መድረሻቸውን ሳብዕ እያደረግን “ች” ከጨመርን ቦታ የሚለውን ቦቶች ፡ ሥፍራ.....የሚለውን ሥፍሮች ፡ ሥፍር.....የሚለውንም ሥፍሮች ሥር.....የሚለውንም ሥሮች ልንል ነው ።

በሳብዕ የሚደርሱትም እንዲሁ ምንም ሳይለወጡ “ች” ከተጨመረባቸው ዳቦ.....ዳቦች ፡ ፋኖ.....ፋኖች ፡ መሮ...



መሮች ፡ ዐዞ...ዐዞች ፡ ሊያሰኝ ነው ።

ስለዚህ ፡ እላይ በተጠቀሰው ደራሲ ውሳኔ መሠረት የሐድን እንደሆነ ያለመድናቸውን ቋንቋው የማይፈቅደውን ዐይነት ያበዛዝ ሕግ ለማስለመድ እንደ መሞከር ይቆጠራል ። ከዚህ ሁሉ ችግር ለመዳን ቀላሉ መንገድ እላይ እንደ ጠቀሰው ሁሉ በሳድስ የሚደርሱትን መጨረሻቸውን ሳብዕ አድርጎ “ች” መጨመር ። ለቀሩት ግን በሙሉ “ዎች” የሚለውን ቅጥያ ያለ ምንም ለውጥ መጨመር የተሻለ መንገድ ነው ። ብላታ መርስዔ ሐዘንም ይህንኑ አንሥተው በተጠቀሰው በገጽ 33 “ይህ ውሳኔ በአንድ ዓይነት ደምብ የተደነገገ ስለሆነ ለሕሊና የሚስማማ ነው” በማለት የደገፉት ይመስላሉ ።

## 2.2 የግዕዝ ስሞች አበዛዝ

አንድ ነጠላ ስም ወደ ብዙ የሚለወጠው ፡ አሁን በተጠቀሰው ሥርዓት ማለት “ኢች”ንና “ዎችን” በማስገባት ብቻ አይደለም ። ባማርኛ ቋንቋ ውስጥ ከግዕዝ ቋንቋ የተወረሱ ብዙ ስሞች አሉ ። እነዚህም ስሞች በአማርኛ ሥነ ጽሑፍም ሆነ በንግግር እየገቡ በሰፊው ይሠራባቸዋል ። እነሱም አብዛኞቹ የግዕዝን የማባዛት ሥርዓት እንደያዙ ወደ አማርኛ ገብተዋል ። በግዕዝም ቋንቋ የማብዛት ዘዴ ብዙ ዐይነት ስለሆነ ፡ ሁሉንም የሚያጠቃልል አንድ ዐዋጅ መስጠት ያስቸግራል ። በጣም ከተለመዱት ውስጥ ጥቂቶቹን እንመልከት ።

ካህን...ካህናት ፡ ጳጳስ...ጳጳሳት ፡ ቃል....  
ቃላት ፡ መነኩሴ...መነኩሳት ፡ ሐዋርያ...ሐዋር



ያት : ንጉሥ .... ንጉሥ ታት : ንጉሥት : ነቢይ.... ነቢያት :

መጽሐፍ.... መጻሕፍት : መምህር.... መምህ  
ራን : መስራን.... መሳፍንት : ደብር.... አድባራት :  
ቁስ.... ቀሳውስት : መልአክ.... መላእክት : ሊቅ....  
ሊቃውንት

ቤት.... አብያት : ሀገር.... አህጉር : ርእሰ....  
አርእሰት

ሕዝብ.... አሕዛብ : ፀምድ.... አፅማድ : ገዳም  
... ገዳማት

አንቀጽ.... አናቅጽ ድንግል.... ደናግል

አንበሳ.... አናበስት

ተዋናይ.... ተዋናያን ማኅበር .... ማኅበራት

ኢትዮጵያ.... ኢትዮጵያውያን

ብዙ የግዕዝ ስሞች የብዙ ቁጥር መሆናቸውን ባለመገንዘብ  
በአማርኛ ደምብ “አች” እየተጨመረባቸው የብዙ ብዙ  
እየሆኑ ሲነገሩና ሲጻፉ ይገኛሉ ። ይህ ዘዴ በራዲዮ :  
በጋዜጣና እንዲሁም ባንዳንድ መጻሕፍት ውስጥ እንደሚሠ  
ራበት የተረጋገጠ ነው ። ይሁንና ይህን ስሕተት ባማርኛ  
እንዲለመድ ያደረጉና አሁንም በየጊዜው ይህንኑ የሚደጋ  
ግመ የግዕዝ ቋንቋ ዕውቀት የሌላቸው ሰዎች ናቸው ።  
አጅ ቃልና/ቃላት በነዚህ ሰዎች የቃላት አስተሳሰብ የነጠላ  
ቁጥር ስሞች ናቸው ። እንዲሁም መጽሐፍና መጻሕፍት :  
መምህርና/መምህራን : ጳጳስና/ጳጳሳት : ሐዋርያና/ሐዋር  
ያት ሌሎችም አያሌ ቃላት በነዚህ ሰዎች ዘንድ እንደ ነጠላ  
ስለሚቆጠሩ : እንደገና የአማርኛውን ማብህ “ዎች”ን



እየጨመሩ በግዕዝ የበዛውን ስም እንደሚከተለው ያበዙ ታል።

ቃላት.....ቃላቶች ..... መጻሕፍት ..... መጻሕፍቶች  
መምህራን ..... መምህራኖች : ጳጳሳት ..... ጳጳሳቶች  
ሐዋርያት ..... ሐዋርያቶች :  
እርእሰት ..... እርእሰቶች\* እንደ ማለት ነው ።

የዚህ ዐይነቱ ስሕተት በተማሪዎች ድርሰት ውስጥ በሰራው ይገኛል ።

ለምሳሌ : ይህን ቃላት አላውቀውም የሚል ተማሪ “ቃላት”ን እንደ ነጠላ ስም መቁጠሩ ግልጽ ነው ። ይኸውም ተማሪ ስለሁለት ወይም ከዚያ ስለሚበልጡ ቃላት ለመናገር ቢፈልግ ኑሮ እነዚህን ቃላቶች አላውቃቸውም እንደሚል አያጠራጥርም ።

ስለዚህ ከእንደዚህ ያለው ስሕተት ለመዳን ማንኛውም ተማሪ የግዕዙን የማብዛት መንገድ ደኅና አድርጎ ማወቅ አለበት ።

አሁን ያየነው ዐረፍተ ነገር ማለት “ይህን ቃላት አላውቀውም” የሚለው ሲቃና “እኔህን ቃላት አላውቃቸውም” አለዚያም በነጠላ ለመናገር “ይህን ቃል አላውቀውም” መባል አለበት ። የግዕዙን ቃል በግዕዙ ሥርዓት ማብዛት የተመረጠ ያጸጸፍ መንገድ ነው ። የግዕዝ ቃላት በአማርኛ ሥነ ጽሑፍ ውስጥ እየገቡ ለጽሑፉ ወዝና ለዛ

---

\* ምንም እንኳ በግዕዝ የእርእሰት ነጠላ “ርእሰ” የሚለው ቃል ቢሆንም ባማርኛ ይህ ቃል (ርእሰ) ስላልተለመደ “እርእሰት” የሚለውን እንደ ነጠላ ቆጥረን ስናበዛው “እርእሰቶች” ማለት ይኖርብናል ።



ሲሰጡት ፡ የሰሚንም ጆሮ ይማርካል ። ይሁንና የግዕዙን የብዙ ቁጥር ያላወቀ በአማርኛ ሥርዓት ነጠላውን ቃል ወደ ብዙ ቢለውጥ ፡ ሰሚን አያስደስት እንጂ ሰዋስዋዊ ጉድለት አደረገ አይባልም ። ይህም ፡

ቃል.....ቃሎች ፡ መምህር .... መምህሮች

ሊቅ ....ሊቆች ፡ መጽሐፍ .... መጽሐፎች እንደማለት

ነው ።

ከዚህ ቀጥለን የአኃዝ ቅጽል ስለሚከተላቸው ስሞች ያበዛዝ ሥርዓት እንነጋገር ።

2.3 በዐረፍተ ነገር ውስጥ የስምና የግሥ በቁጥር መስማማት

2.3.1 አንዳንድ የቋንቋ መምህራን ስሞች በሚከተላቸው የአኃዝ ቅጽል መሠረት ነጠላ ወይም ብዙ መሆን አለባቸው ይላሉ ። ይህም አንድ ፈረስ ፡ ሁለት ፈረሶች እንደ ማለት ነው ።

እንዲሁም በዐረፍተ ነገር ውስጥ እነዚህ ስሞች በቁጥራቸው መሠረት ከግሣቸው ጋር መስማማት አለባቸው ብለው ያውጃሉ ።

ም.1 አንድ ፈረስ አለኝ ።

ም.2 ሁለት ፈረሶች አሉኝ መባል አለበት ይላሉ ።

ይህ ዐዋጅ አያሌ ተማሪዎችን ያዳናግራል ፡ መምህሩ “ሁለት ፈረሶች” እንጂ “ሁለት ፈረስ” ማለት የለብህም ሲለው ፡ ከክፍል ውጭ ደግሞ በብዛት የሚሰማው “አንድ ፈረስ” ሁለት ፈረስ ፡” ወይም “ዐሥር ፈረስ” የሚለውን አነጋገር ነው ። ይሁንና እኛ መከተል ያለብን አብዛኛው ተናጋሪ የሚለውን ነው ። ይህም የሚሆንበት የቋንቋ ሕግ



የሚወጣው የቋንቋው ባለቤት የሆነው ሕዝብ የሚናገርበትን መንገድ በመከተል ስለሆነ ነው ። ስለዚህ “ሁለት ፈረስ” ፡ “ሦስት ፈረስ” ማለት ቋንቋው የሚፈቅደው ሕግ ነው ለማለት ይቻላል ።

እንዲሁም ስሙ በቁጥር ከግሡ ጋር መስማማት አለበት የሚለውንና ፡ ስሞች በአኃዛቸው መጠን ብዙ ወይም ነጠላ ይሁኑ የሚለውን ዐዋጅ በማጣመር ዐረፍተ ነገሮች ሠርተን ብንመረምር ለጆሮ እንግዳ የሚሆን አነጋገር ይገጥመናል ።

ም.3 ዐሥር ብሮች አሉኝ ።

ም.4 ለተጣራው ጠጅ ሦስት ጋኖች ያስፈልጋል ።

ም.5 ሦስት ሳምንቶች ካለፉ በኋላ መጣሁ ።

ም.6 ዐሥራ ሁለት ወሮች አንድ ዓመት ይሆናል ።

ም.7 ዕድሜዬ ሐያ ስድስት ዓመቶች ናቸው ።

እነዚህ ዐረፍተ ነገሮች በተለመደው አነጋገር እንደሚከተለው ይሆናል ።

ም.8 ዐሥር ብር አለኝ ።

ም.9 ለተጣራው ጠጅ ሦስት ጋን ያስፈልጋል ።

ም. 10 ሦስት ሳምንት ካለፈ በኋላ መጣሁ ።

ም. 11 ዐሥራ ሁለት ወር አንድ ዓመት ይሆናል ።

ም.12 ዕድሜዬ ሐያ ስድስት ዓመት ነው ።

ስሞች ከአኃዝ ቁጥራቸው ከግሥ ጋር መስማማት አለባቸው የሚለው ዐዋጅ የሚጸናበት ጊዜ በሚከተለው ሁኔታ ብቻ ነው ።

1. አስፈላጊ ሆኖ ስሙ በብዙ ቁጥር ከተነገረ ፡ ስለሱ የሚናገረውም ግሥ የብዙ ቁጥር መሆን አለበት ።

ም. 13 ሦስት ሰዎች መጡ እንጂ



ሦስት ሰዎች መጣ አይባልም ።

ግን ቀድመን እንደ ጠቀስነው ፡ ሰው የሚለው ቃል ላይበዛ ከተነገረ ምንም እንኳ ተከታዩ አንዙ ብዙነት ቢያመለክትም ግሁ ነጠላ መሆን አለበት ። ይኸውም ፡

ም.14 “ሦስት ሰው መጣ” እንደ ማለት ነው ።

2. ስሙን ቀድሞ የሚነገረው አንዝ ካንድ የበለጠ ሆኖ መስተአምር ሲኖረው ስሙ ይበዛል ። ግሁም በዚያው መሠረት የብዙ ቁጥር መሆኑ ግልጽ ነው ።

ም.15 ሦስቱ ተማሮች ዛሬ አልመጡም ።

ም.16 አምስቱ መጻሕፍት ዛሬ ተሸጡ ።

2.3.2 አንዳንድ ሰዎች “ክፉዎች ልጆች” የሚለውን መንገድ ሲመርጡ ብዙዎች ግን “ክፉ ልጆች” የሚለውን መንገድ ይከተላሉ ። የቋንቋ ሕግ ሁለተኛውን መንገድ የሚደግፈው ይመስላል ። ይህም ማለት በብዙ ቁጥር የተነገረውን ስም የሚገልጽ ቅጽል በነጠላው ቢነገር ባማርኛ እንደ ጸያፍ አይቆጠርም ማለት ነው ።

< ም.17 ጥሩ መምህራን ናቸው ።

ም.18 ጠንካራ ገበሬዎች አይደሉም ።

ም.19 እንደነሱ ስስታም ሴቶች አላየሁም ።

ም. 20 በዚህ ክፍል ብዙ ጨዋ ተማሮች አሉ ።

2.3.3 ነገር ግን ቅጽሉ መስተአምር ሲኖረውና ስሙ የብዙ ቁጥር ቢሆን ቅጽሉ የግድ መብዛት አለበት ። እንዲሁም ማለት “ጥቁሩ ሰው” የሚለውን ስናበዛ ፡ “ጥቁሮቹ ሰዎች” እንላለን ማለት ነው ። “ጥቁር ሰዎች” እንዳልን



ሀ.ሉ “ጥቁሩ ስዎች” ማለት አንችልም ።

2.3.4 አንዳንድ ቅጽሎች የተለየ የራሳቸው የማሳወቅ ሥርዓት አላቸው ። እነዚህም ቅጽሎች የሚከተሉት ዐይነት ናቸው ።

ደግ—ደጋግ ፡ ጥቁር—ጥቋቁር

ረጅም—ረጃጅም ፡ ትልቅ—ትልልቅ (ትላልቅ)

ትንሽ—ትንንሽ (ትናንሽ) አጭር—አጭጭር

ቀይ—ቀያይ ፡ ነጭ—ነጭጭ ወዘተ ...

እንደነዚህ ያሉት የብዙ ቁጥር ቅጽሎች የሚገልጹባቸው ስሞች አብዛኛውን ጊዜ በብዙ ቁጥር ይነገራሉ ። ይሁንና አንዳንድ ጊዜ በነጠላ በነገሩ አባባሉ እንደ ጸያፍ አይቆጠርም ።

ትልልቅ ዛፎች—ትላልቅ ዛፍ

ቀያይ ዶሮች—ቀያይ ዶሮ

ጥቋቁር ፍየሎች—ጥቋቁር ፍየል — አጭጭር ዛፍ

### አምስተኛ መልመጃ

ለሚከተሉት የግዕዝ ስሞች የብዙ ቁጥር ስጥ ፡

ደራሲ—ጸሐፊ—መጋቢ—አምላክ—

ባሕርይ—እንሰሳ—ዕዕ—መልአክ—ዘመን—

ዓመት—ዕለት—ልብስ

ዐቢይ—መሃይምን—ዓለም—ኮከብ—ምዑር—

ድንግል—ሐያሲ—መንፈስ

ሕዋስ—ድኩም—ዕውር—ሕመም—

ቅድስት—ሰይጣን—ጥንታዊ—



## ስድስተኛ መልመጃ

ከዚህ ቀጥለው የተጻፉት በቁጥር ረገድ የተዛቡ ዐረፍተ  
ነገሮች ናቸው ። እያቃናህ ጸፍ ።

1. የዘመኑ ወጣት ጊዜ ማሳለፊያ እጅግ በርካታ ናቸው ።
2. የሆነው ሆኖ የዓለም ሕዝብ ተባብሮ የወንድማማችነት መንፈስ እስኪያደርበት ድረስ እነዚህ ችግሮች ምን ጊዜም ሲያነታርካቸው ኖሯል ።
3. የጠፈር ዐዋቂዎች ማርስን ለመጀመሪያ ለመመርመር የፈለጉበት ምክንያቶች ብዙ ናቸው ።
4. የሰው ልጅ የሚያደርገው የጠፈር ጉዞዎች በሥነ ፍጥረት በኩል ጠቃሚ መሆናቸው የማይጠረጠር ነው ።
5. ለዘመኑ ወጣቶች ብዙ የጊዜ ማሳለፊያዎች ሥፍራ አሉ። ከነዚህም መካከል ደግሞ ነገር ብቻ የተከተለ ሳይሆን ጥፋትን የሚያስከትልና መሠረታዊ ባህልም የለቀቁ አካባቢዎች ይገኙበታል ።
6. ባሁኑ ዘመን ለወጣቶች ከሚያስፈልጉት ነገሮች አንዱ የዕረፍት ጊዜ ማሳለፊያ ቦታዎች ነው ።
7. የዘመኑ ወጣት ትምህርት የሚቀስምበትና በጥሩ ሞራል የሚያደግበት ሥፍራዎች ሲኖሩ በሌላው በኩል ደግሞ ከባህል ውጭ የሆኑ ጠባዮችንና አስተሳሰቦችን የሚገባ ይበት የጊዜ ማሳለፊያ ሥፍራዎች አሉ ።
8. የዘመኑ ወጣት ጊዜውን የሚያሳልፍባቸው ቦታዎች ቁጥራቸው በርካት ያሉ ናቸው ።
9. ድር አንደምናውቃቸው በጣም ቀጨን ክር ነው ።



እንኳን እንደ ሰውና እንደ እንስሳ ያለው ኃይለኞች  
ነገሮች ነክተውትና ነፋስ በነፍስበት እንኳ ቶሎ የሚበ  
ጠስ ነገር ነው።

10. የቃላት አለቦታቸው መግባት ትርጉም ስለሚለውጡ  
በጣም መጠንቀቅ ያስፈልጋል ።

11. ብዙ ቃላቶች ማወቅ ድርሰት ለመጻፍ ይረዳል ።



# ምዕራፍ ሦስት

## 3. ጌታ

አንዳንድ የሰዋሰው ደራሲያን ፆታን በአራት መደብ ይመድቡታል ። አመዳደባቸውም ተባዕታይ ፣ አንስታይ ፣ ግዑዝና የወል በማለት ነው።

<u>ግዑዝ</u>	<u>የወል</u>	<u>ተባዕታይ</u>	<u>አንስታይ</u>
ደንጊያ	ሐኪም	አባት	እናት
ጠረጴዛ	አስተማሪ	ወንድም	እናት
እርሳስ	ጸሐፊ	በሬ	ላም
ወንበር	ልጅ	አበበ	አበበች
እንጀራ	ተማሪ	ወንድ	ሴት

ለምሳሌ ያህል የሚከተሉትን ዐረፍተ ነገሮች እንመልከት ።

ም. 1 ከበደ እዚህ ነው ።

ም. 2 ዘንበች እዚህ ናት ።

አሁን በተጠቀሱት ምሳሌዎች ለተባዕታይና ለአንስታይ ስሞች የገባው የመሆን ግሥ ሁለት መልክ ይዞ እናያለን ። “ከበደ” ለሚለው ተባዕታይ ስም “ነው” የሚለው “ዘንበች” ለሚለው አንስታይ ስም “ናት” የሚለው ገብቷል ።

በዚህ መንገድ የቀሩትን ሁለቱን ማለት ግዑዝና የወል



ዎታዎች ስንመለከት እላይ ከተጠቀሱት የሚለዩበት መንገድ ፈጽሞ አይገኝም ። ምክንያቱም በዐረፍተ ነገር ስናስገባቸው የሚያሳዩት ጠባይ ወንድነትን ወይም ሴትነትን ስለሚሆን ነው ።

ም. 3 ድንጋይ ከባድ ነው ።

ም. 4 ሐኪም ፈዋሽ ነው ።

እዚህ ላይ ድንጋይ የተባለው ግዑዝ ስምና ሐኪም የተባለው የወል ስም በተባዕታይ ዎታ እንደገቡ አስተውል ።

በእነዚህ ስሞች ላይ የተወሰነውን አመልካች “ዋ”ን ብንጨምር በአንስታይነት እንደሚያገለግሉ ማድረግ ይቻላል ።

ም. 5 ድንጋይዋ ከባድ ናት

ም. 6 ሐኪሟ ገብዝ ናት

ስለዚህ ግዑዝና የወል የተባለው አከፋፋል ምንም አገልግሎት እንደሌለው መረዳት ይቻላል ። እንግዲህ በአማርኛ ያሉን የዎታ ዐይነቶች ተባዕታይና አንስታይ ብቻ መሆናቸው ነው ።

ነገር ግን ፡ በአማርኛ ስሞች በብዙ በተነገሩ ጊዜ ግሡ የተባዕታይንም ሆነ የአንስታይን ጠባይ አያመለክትም ።

ም. 7 እነ ከበደ እዚህ ናቸው ።

ም. 8 እነዘነበች እዚህ ናቸው ።

ም. 9 ከበደና ዘነበች እዚህ ናቸው ።

ም. 10 ሐኪሞች እዚህ ናቸው ።

ም. 11 ድንጊያዎች እዚህ ናቸው ።

እላይ እንዳየነው ፡ ለተባዕታይም ሆነ ለአንስታይ የገባው ግሥ “ናቸው” የሚለው ቃል ነው ።

በድጋሚ ለማስታወስ ያህል ፡ ስሞች በዐረፍተ ነገር ውስጥ በገቡ ጊዜ ከግሡ ጋር በዎታ መስማማት አለባቸው ። ይኸውም ተባዕታይ ስም በነጠላ ከተነገረ ፡ ተባዕታይ ግሥ እንዲሁም



አንስታይ ስም በነጠላ ከተነገረ አንስታይ ግሥ ያስፈልገዋል ማለት ነው ።

ም. 12 ከበደ መጣ እንጂ

ከበደ መጣች አንልም ።

እንዲሁም

ም. 13 ዘነበች መጣ አንልም ።

ነገር ግን ፡ አንዳንድ ጊዜ ወንድን በሴት ግሥ ፡ ሴትን ደግሞ በወንድ ግሥ መጥራት የተለመደ ነው ።

ምሳሌ ፡

ም. 14 ከበደ መጣች

ም. 15 ከቤ መጣች

በዚህ መንገድ የሚናገሩ ሰዎች በዕድሜና በወዳጅነት በጣም የሚቀራረቡ ሲሆኑ ለመግለጽ የሚፈለገውም ቁልምጫ ነው ።

እንዲሁም አንዱን ተባዕታይ የሆነ ስም ለማሳነስ ወይም ለማኮሰስ በተፈለገ ጊዜ በአንስታይ ግሥ ይነገራል ።

ምሳሌ ፡

ም. 16 ጠረጴዛዬቱ ታምራለች

ም. 17 በቀለ ! አሁን እንቺ ወንድ ሆነሽ!

3-1 በዐረፍተ ነገር ውስጥ የፆታ አለመስማማት የሚያስከትለው ሰዋስዋዊ ጉድለት ከላይ በተገለጸው መሠረት የሚከተሉት ዐረፍተ ነገሮች ምን ዐይነት የፆታ ጉድለት እንዳለባቸው እንመርምር ።

ም. 18 ከቤታችን በላይ ያለችው የወይራ ዛፍ ቅርንጫፎች የተስተካከሉና ክብብ ያሉ ስለሆኑ ፡ ከሩቅ ሲታይ አነስተኛ ጉጂ ትመስላለች ።

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ የወይራ ዛፍ ለሚለው ስም እንደ



ገላጭ ሆኖ የገባው “ከቤታችን በላይ ያለችው” የሚለው ሐረግ ነው ። ያለችው የሚለውን ቃል ለብቻው ነጥሉን ያስተዋልን እንደሆነ የሚመለከተው አንስታይ ያታን ነው ። በዚህም አኳኋን የሚገለጸው ዋናው ስም ማለት “ዛፍ” የሚለው ቃል ያታው አንስታይ ሆኗል ። ስለዚህ ስለሱ የሚነገረውም ማሰሪያ ግሥ አንስታይ መሆን ስላለበት “ትመስላለች” የሚለው ቃል አንስታይ መሆኑ ተገቢ ነው ።

ነገር ግን ፡ እማሰሪያው ግሥ ስንደርስ “በዛፍ” ና በትመስላለች መካከል የሚገኙትን የያታ መለያ ምልክት የሚገኝባቸውን ቃላት የመረመርን እንደሆነ ያታቸው ተዛብቶ እናገኛለን ። “ቅርንጫፎቹ” በሚለው ቃል ውስጥ የቃሉ መድረሻ “ካእቡ” “ቹ” የሚያመለክተው ተባዕታይ ያታን ነው ። በዚህ ምክንያት ፡ “ከቤታችን በላይ ያለችው” ከሚለው ከ“ዛፍ” ገላጭ ጋር በያታ አልተመሳሰሉም ማለት ነው ። ስለዚህ ያታቸውን ለማስተካከል የተፈለገ እንደሆነ ሁለት መንገድ አለን ። 1ኛ / የዛፍን ያታ ተባዕታይ ማድረግና ገላጩን ተባዕታይ ማድረግ “ያለችው” በማለት ፈንታ “ያለው” ብሎ ማንበብ ። ማለት “ከቤታችን በላይ ያለው የወይራ ዛፍ ቅርንጫፎቹ” ብለን መሔድ ። አለዚያም የዛፍን ያታ እንደ ዐረፍተ ነገሩ አጀማመር በአንስታይ ትቶ ቅርንጫፎቹ በማለት ፈንታ “ቅርንጫፎቿ” ብሎ ማስተካከልና “ከቤታችን በላይ ያለችው የወይራ ዛፍ ቅርንጫፎቿ” ብሎ ማንበብ ። በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ ያለው ስሕተት ይህ ብቻ አይደለም ። “ከሩቅ ሲታይ” የሚለውም ሐረግ ከሌሎች ሐረጎች ጋር በያታ አልተስማማም ። “ሲታይ” የሚለው ቃል የሚናገረው ስለ ተባዕታይ ያታ ነው ። ስለዚህ “ሲታይ



አነስተኛ ጎጆ ትመስላለች” የሚለው አነጋገር የተዛባ ነው ።  
ይህንንም ለማስተካከል “ቅርንጫፎቹ” ስለሚለው ቃል  
በተናገርነው መሠረት የዛፍን ፆታ ተባዕት ያደረግን እንደሆን  
ሌሎቹንም ወደ ተባዕታይነት መለወጥ ፡ አለዚያም በአንስታ  
ይነቱ ከቀረ ፡ “ሲታይ” በማለት ፈንታ “ስትታይ” ማለት  
ይኖርብናል ። በዚህ ሁኔታ የተስተካከለው ዐረፍተ ነገር  
በሁለቱም መንገድ አንደሚከተለው ይሆናል ።

ም. 19 የዛፍ ፆታ ተባዕታይ ሲሆን ፡ ዐረፍተ ነገሩ  
የሚቀጥለውን መልክ ይይዛል ።

ከቤታችን በላይ ያለው የወይራ ዛፍ ቅርንጫፎቹ  
የተስተካከሉና ክብብ ያሉ ስለሆኑ ፡ ከሩቅ ሲታይ አነስተኛ  
ጎጆ ይመስላል ።

ም. 20 የዛፍ ፆታ አንስታይ ሲሆን ዐረፍተ ነገሩ  
አንደሚከተለው ይነበባል ።

ከቤታችን በላይ ያለችው የወይራ ዛፍ ቅርንጫፎቹ  
የተስተካከሉና ክብብ ያሉ ስለሆኑ ፡ ከሩቅ ስትታይ አነስተኛ  
ጎጆ ትመስላለች ።

ሌላ ዐረፍተ ነገር ደግሞ እንመርምር ።

ም. 21 ቅድም ያቀረብኩትም ጥያቄ ይህንኑ ጉዳይ  
የተመረኮዘች ስለሆነ ፡ በሰፊው ልትተችበት ትችላለህ ።

ይህን ዐረፍተ ነገር እንደ ጀመሩ ለመጨረስ የፈለግን  
እንደሆነ ሁለት ነገር መለወጥ ይኖርብናል ። እነዚሁም  
“ስለሆነ” እና “ልትተችበት” የሚሉት ቃላት ናቸው ።  
“ስለሆነ” በማለት ፈንታ “ስለሆነች” ፡ “ልትተችበት”  
በማለት ፈንታ “ልትተችባት” ብለን ያነበብን እንደሆነ  
ዐረፍተ ነገሩ በፆታ የተስተካከለ ይሆናል ማለት ነው ።



እንዳለፈው ዐረፍተ ነገር ሁሉ ይህኛውንም በሁለት መንገድ ማስተካከል ይቻላል ።

ም. 22 ቅድም ያቀረብኳትም ጥያቄ ይህንኑ ጉዳይ የተመረኮዘች ስለሆነች በሰፊው ልትተችባት ትችላለህ ።

ም. 23 ቅድም ያቀረብኩትም ጥያቄ ይህንኑ ጉዳይ የተመረኮዘ ስለሆነ በሰፊው ልትተችበት ትችላለህ ።

### ሰባተኛ መልመጃ

ከዚህ ቀጥሎ በዎታ አለመስማማት የተነሣ የተዛቡ ዐረፍተ ነገሮች አሉ ፡ አቃና ።

1/ አቶ ፍሥሐ ገንዘብ የቸገረው ይመስለኛል ፡ እኔ ትንሽ ስላለችኝ ከሱው ላካፍለው እችላለሁ ።

2/ በጨለማ የሚጓዝ ሰው አንዲት ትንሽ ቅጠል ከዛፍ ላይ ስትወድቅ በሚያሰማው ኮሽታ ብዙ ሊደነግጥ ይችላል ።

3/ በመንገዳችን ያገኘናት ወንዝ ጊዜው በጋ ስለነበረ አንዳችም ውሃ አልነበረበትም ።

4/ ስለ አንዲት መጽሐፍ ጥሩነት ከብዙ ሰዎች ስለ ሰማሁ ፡ መጽሐፉን ገዝቼ በጀርባዬ እዛፍ ሥር ተጋድሜ ሳነብ እንዳጋጣሚ የመጽሐፉ ደራሲ ባጠገቤ ሲያልፍ አይቼ በእውነትም የሚደነቅ መጽሐፍ መድረሳቸውን ገለጽኩላቸው ።

5/ በጥርጣሬና በጭቅጭቅ ከኖሩበት ረጅም ዕድሜና ክብር ይልቅ በመዝናናት የኖሩባት አጭር ጊዜና ፡ በአጭሩ ጊዜ ውስጥ የሠሩት መልካም ሥራ ታላቅ ደስታን ይሰጣል ።



# ምዕራፍ አራት

## የሐረግ ዝምድና

### 4 የሐረግ አለመዛመድ

የስምን መ.ያ ጠንቅቆ ባለማወቅ ዐረፍተ ነገሮች ሊዛቡ እንደሚችሉ በልዩ ልዩ ምሳሌዎች ተገንዝበናል ። ይሁንና ዐረፍተ ነገር የሚበላሸው የስምን መ.ያ አገባብ ባለመጠንቀቅ ብቻ አይደለም ። ሌሎችም ብዙ ዐይነት የአሰካክ ጉድለቶች አሉ ። ብዙዎች ስሕተቶች የሐረግ አለመዛመድ በሚል ሥያሜ ሊጠቃለሉ ይችላሉ ። ይኸው የስምን መ.ያ ባለማወቅ የሚደረጉትንም ስሕተቶች ይጨምራል ። ስለዚህ በዚህ ምዕራፍ በልዩ ልዩ ምሳሌዎች አማካይነት የሐረጎች ዝምድና እንዴት እንደሚፋለስ እናመለክታለን ።

#### 4.1 በወደረኛ መስተፃምር ስለሚያያዙ ሐረጎች

ሐረጎች በዐረፍተ ነገር ውስጥ በብዙ ምክንያቶች ላይዛመዱ ይችላሉ ። በአጭሩ ለመናገር የተፈለገ እንደሆነ የሐረጎች አለመዛመድ ማለት የዐረፍተ ነገር አለመሳካት ማለት ነው ። ጎላ ያሉትን የሐረጎች አለመዛመድ ለመጥቀስ ያህል በመጀመሪያ በወደረኛ መስተፃምር ስለሚያያዙ ሐረጎች እንነጋገር ። በወደረኛ መስተፃምር በ “ና” የሚጫፈሩ ሐረጎች ባወቃቀር



ተመጣጣኝ ወይም የመስተዓምር ሥያሜ እንደሚያመለክተው አቻ መሆን አለባቸው። ተመጣጣኝም ስንል ስምና ስም፣ ስምና ተውላጠ ስም፣ ተውላጠ ስምና ተውላጠ ስም፣ ቅጽልና ቅጽል፣ አርእስትና አርእስት፣ እንዲሁም ጥገኛ ሐረግና ጥገኛ ሐረግ ወዘተ ... ማለታችን ነው። ለምሳሌ አበበና በቀለ፣ ከበደና አንተ እኔና እርሱ፣ ክፉና ደግ፣ መቀመጥና ማጥናት፣ የማያጠናና የሚያጠና እኒህን የመሳሰሉትን ሁሉ ማለታችን ነው።

ብዙውን ጊዜ ተማሪዎች በዐረፍተ ነገር አሰካክ ላይ ስሕተት የሚያደርጉት ጥገኛ ሐረጎችን ተመጣጣኝ ለማድረግ ካለመቻል የተነሣ ነው። ወደ ዝርዝር ነገር ከመሔዳችን በፊት በጠቅላላ ልንገነዘበው የሚያስፈልገን ጥገኛ ሐረግ የሚባለው በዘንድ አንቀጽ ላይ ወይም በማሰሪያ አንቀጽ ላይ ጥገኛ መስተዓምር ወድቆበት የሌላ ዐረፍተ ነገር ማሟያ እንዲሆን የተደረገ ዐረፍተ ነገር መሆኑን ነው።

ም.1 ከበደ ነገ ይመጣል

የሚለው ራሱን የቻለ ዐረፍተ ነገር ነው።

እንዲሁም

ም. 2 ከበደ ወንድሜ ነው፤

የሚለው ራሱን የቻለ ዐረፍተ ነገር ነው።

እነሆ ሁለቱን ዐረፍተ ነገሮች በጥገኛ መስተዓምር አማካይነት ስናጫፍራቸው እንደሚከተለው ይሆናል፡

ም. 3 ነገ የሚመጣው ከበደ ወንድሜ ነው፤

ወይም

ም. 4 ወንድሜ ነገ የሚመጣው ከበደ ነው፤



ለማለት ይቻላል ። የመጀመሪያው ዐረፍተ ነገር ፡  
የሁለተኛው ዐረፍተ ነገር ክፍል ወይንም ማሟያ ስለ  
ሆነ፡ እስከ ዛሬ በተለመደው ሥያሜ መሠረት ጥገኛ  
ሐረግ መሆኑ ነው ። በዚህ ሁኔታ ሁለት ወይም ሦስት  
ዐረፍተ ነገሮች በወደረጃ መስተፃምር በመያያዝ የአንድ  
ዐረፍተ ነገር ጥገኛዎች የሚሆኑበት ጊዜ ሞልቷል ።  
ም. 5 ይህ ሜዳ በጣም ሰፊ ነው ፡ በመካሉም ትልቅ  
ጅረት ያልፋል ፡ ካህናቱ ለጥምቀት ታቦት ይዘው ዳስ  
ጥለው በዓሉን ያከብሩበታል ።

እነዚህን ሦስት ዐረፍተ ነገሮች በጥገኛና በወደረጃ  
መስተፃምር በማያያዝ በሚከተለው ሁኔታ አንድ ዐረ  
ፍተ ነገር ማድረግ ይቻላል ።

ም. 6 ይህ ሜዳ በጣም ሰፊ ስለሆነ ፡ በመካሉም ትልቅ  
ጅረት ስለሚያልፍ ፡ ካህናት ለጥምቀት ታቦት ይዘው ዳስ  
ጥለው በዓሉን ያከብሩበታል ።

እዚህ ላይ በጥገኛ መስተፃምር የተያያዙት ሐረጎች ፡  
1ኛ/ ይህ ሜዳ በጣም ሰፊ ስለሆነ ፡ 2ኛ/ በመካሉም  
ትልቅ ጅረት ስለሚያልፍ የሚሉት ናቸው ።

ም. 7 እነዚህ ሁለቱ ሐረጎች ለዋናው ዐረፍተ ነገር  
ማለት ፡ “ካህናት ለጥምቀት ታቦት ይዘው ዳስ ጥለው  
በዓሉን ያከብሩበታል” ለሚለው ጥገኛ ሆነዋል ።

እንግዲህ ብዙ ተማሪዎች የሚሳሱት ሁለቱን ጥገኛ  
ሐረጎች ተመጣጣኝ እማድረግ ላይ ነው ። ለምሳሌ የዚህ  
ዐይነት ሐሳብ ለመግለጥ አንድ የዐሥራ አንደኛ ክፍል  
ተማሪ የሚከተለውን ዐረፍተ ነገር ጽፏል ።



ም 8 ይህ ሜዳ በጣም ሰፊና በውስጡም ሰው ሠራሽ  
ጠበል ስለሚገኝበት ፡ ቁሶች ታቦቱን ይዘው በአጠገቡ  
ዳስ ጥለው ያርፋሉ ።

ተማሪው በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ ያጫፈራቸው  
ሐረጎች “በጣም ሰፊ” “በውስጡ ሰው ሠራሽ ጠበል  
ስለሚገኝበት” የሚሉትን ነው ። እላይ እንደ ገለጥነው  
እነዚህ ሐረጎች የማይመጣጡ ቅጽላዊና ጥገኛ ሐረ  
ጎች ናቸው ። በ“ና” ለማጫፈር የሚቻለው በአወቃቀር  
የሚመጣጡ ሐረጎችን ብቻ ነው ። የዚህ ዐረፍተ ነገር  
ውስጥ ግን ፡ “ይህ ሜዳ በጣም ሰፊ” የሚለው ጥገኛ  
ያልሆነው ሐረግ የተጫፈረው “በውስጡ ሰው ሠራሽ  
ጠበል ስለሚገኝበት” ከሚለው ጥገኛ ሐረግ ጋር ነው ።  
እነሆ እንግዲህ ሁለቱ በወደረጅ መስተዓምር በ“ና”  
የተጫፈሩት ሐረጎች ባለመመጣጠናቸው ዐረፍተ ነገሩ  
በሐረጎች አለመዛመድ የተነሣ ተዛብቷል ።

እንደገና ከአንድ መጽሐፍ ውስጥ የተቀዳ ዐረፍተ ነገር  
እንመርምር ።

ም. 9 እንዲሁም የነበረኝ የሰውነቴ አቀራረፅ ካለኝ ከተፈ  
ጥሮ ቁንጅናዬ ጋር ብዙዎቼን ወጣት ወንዶች መማረክ  
ጀምሮ ኖሮ ፡ በትምህርት ቤት የሚገኙት ወጣቶችና በው  
ጭም ብዙዎች ወንዶች በዐይናቸው ይገርፉኝ ጀመር ።

በዚህ ዐረፍተ ነገር ውስጥ “የሰውነቴ አቀራረፅ”  
ከሚለው ቀጥሎ ያለው ወደረጅ መስተዓምር “ና” በማጫፈር  
ረገድ ምንም ሙያ የለውም ። ዐረፍተ ነገሩ ያለ “ና” ቢጻፍ  
ኖሮ ካለበት ሁኔታ ይሻል ነበር ።

የሰውነቴ አቀራረፅ ካለኝ ከተፈጥሮ ቁንጅና ጋር